

מזל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים חסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגדוק שליט"א

בני ברק - אלעד

שנה י"ד גליון תרע"ה

כי תצא

י"א אלול תש"ע

תוכן הענינים

לקח טוב ..... עמוד ג'
 שבת בשבתו ..... עמוד ה'
 דבש תמרים ..... עמוד ז'
 בשפתי צדיקים ..... עמוד פ'
 פרפראות לחכמה ..... עמוד י"א
 ודרשת וחקרת ..... עמוד י"ג
 פניני התורה ..... עמוד י"ז
 היולא דצדיקיא ..... עמוד י"ט
 משולחן מלכים ..... עמוד כ"ג
 דברות קודש ..... עמוד ל'

ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים

במנוחה והשקט שקוע בהרהורים ישב לו הסוחר העשיר במרכבתו הדוחרת כשפניו מועדות אל עבר העיר לייפציג כדי להגיע ליום השוק שמתקיים שם מידי שנה בשנה וכל עשירי ואצילי הסביבה נמלו חלק בה.

יום השוק הגיע, והעשיר קנה כמות גדולה של סחורה, ונתן לאחד מהנערים הסבלים שיביאו את הבילותיו אחריו לביתו, והוא נסע לפניו.

כשהגיע הנער אל הסוחר לביתו הניח את הבילתו ובא לבקש את שכר מרחתו, טיפות זיעה נטפו מעל פניו המיוגעות, נענה אליו העשיר ואמר לו כי אין זו הסחורה שלו וכי טעה והביא הבילה אחרת במקומה.

הנער הביט בו בתימה ושאלו: מנין לך זאת, הרי עדיין לא ראית את הבילה המונחת בחיץ, אמר לו הסוחר, על פניך ניכר שהזעת והתאמצת לשאת את הבילתך, ואילו הבילה שלי הרי היתה קלה, ולא היית צריך להזיע ולהתאמץ כדי לשאת אותה.

משל זה ידוע בשם המגיד מדובנא ועליה אמר הר"ק מקאצק ז"ע שהוא אחד משלושת המשלים שלו אשר אמר ברוח הקודש.

והנמשל הוא, שהקב"ה אומר לישראל (ישעי' מג כב) ולא אותי קראת יעקב כי יגעת כי ישראל, דהלא אם היית קורא להו, לא היית מתאמץ כל כך בלימוד התורה ושמירת המצוות, וכפי שנאמר (במדבר כג כא) "ולא ראה עמל בישראל" דישאל בני העליה אינם מרגישים עמל ומירחה בלימוד התורה.

והוא הדבר אשר אמר הכתוב "ואתה עיף ויגע", שאם קיום התורה והמצוות בא לו להאדם על ידי מירחה מרובה וקשה לו לקיימם, אזי סימן הוא "ולא ירא אלהים", שאינו לומד תורת ה' ביראה מטהרה, כי הבילתו של הקב"ה קלה היא, כדכתיב דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, ואין הקב"ה בא במרוניא עם בריותיו.

ודבר זה צריך להיות לנו נר לרגלנו שתורת ה' הינה מתוקה מדבש ונופת צופים, וכאשר מרגישים את הטעם בלימוד, אין מרגישים בעייפות, ואם ה"ו עייפים ויגעים אז מוכח שאין לומדים תורה לשמה, והחלפנו את הסחורה, דהרי טוב סחרה מכל סחורה, ולא קשה לקיימה.

ועל זה תפילתינו שגורה בפנינו בכל יום ויום בכרכת התורה "והערב נא ה' אלוהינו את דברי תורתך בפנינו", שיחי' דברי התורה ערבים ומתוקים לנו, כלומר שנזכה ללמוד תורה באהבה וברירה.

זמנים	הדח"ג	מוצ"ש	סוק"ש	סו"ת
ברוקלין	7:32	8:58	8:54	10:15
קרית יואל	7:34	9:00	8:56	10:17
מאנסי	7:33	8:58	8:55	10:16
מאנטשעלא	7:36	9:06	9:03	10:24
לעקוואד	7:32	8:58	8:55	10:16
מאנטשעאל	7:39	9:04	9:06	10:27
מעלבירן	5:31	7:02	9:04	10:43
בוענאס איידעס	6:12	7:41	9:38	11:14
לאנדאן	7:58	9:24	8:23	10:37
מאנטשעס טער	8:12	9:37	8:22	10:43
אנטווערפן	8:36	10:05	9:06	11:19
וויען	7:45	9:10	8:50	10:54
בני ברק	6:57	8:31	8:38	10:32
ירושלים	6:42	8:34	8:38	10:32

אבות פרק ב'

לוח יסודי התורה למדתי

☐	זונטאג	מיטת	כ"א:
☐	מאנטאג	מיטת	כ"ב:
☐	דינסטאג	מיטת	כ"ג:
☐	מיטוואך	מיטת	כ"ד:
☐	דאנערשטאג	מיטת	כ"ה:
☐	פרייטאג	חזרה	כ"ו:
☐	שבת קודש	חזרה	כ"ז:

להכנסת מודעות, ברכות מזל טוב, הנצחת שם, לעילוי נשמת, אפשר לפנות:
בארה"ב: להר"ר אנשיל אילאוויט הי"ו 845-662-5579
באר"י: להר"ר מנחם פריעדמאן הי"ו 011-972-527648437

וְהָיָה יַחְזִקְאֵל לָכֶם לְמוֹפֵת

(יחזקאל כו, כד)

ברגשי ידידות הערכה והוקרה, נשגר בזאת השורה, ברכת מז"ט בשפה ברורה, קדם ידידינו החשוב המפורסם לעזו ולתפארה, עובד את ה' ביראה טהורה, הוא הגבר הוקם עולה של תורה, בהתמסרותו הנפלאה והנאמנה חשיכה כאורה, למען הנהלת כוללינו הק' והמעטירה, לו זרוע עם גבורה, בעמדו בראש כל מפעלות הצדקה והחסד במיטב תבונה וברוח מסורה, ומשליך עצמו מנגד למען הרחבת גבולו הקדושה בקרב קהילתנו ב"ב המפוארה, פעליו הכבירים והברוכים המה לראשו עטרה,

האי גברא רבא ויקדרא עסקון נמרץ, על כל מכיריו אוהב ונערץ

הרה"ח ר' יחזקאל ראטנר הי"ד

מנהל כוללנו הק' בארה"ק

חבר הנהלת מוסדות יטב לב ד'סאטמאר בני ברק יע"א

תהי נא ברכותינו לראשו עטרה, שהזיווג יעלה יפה בהוד ובתפארה, וירוה מהם ומכל יו"ח תענוג ונחת מתוך שמחה ואורה, וזכות פעולותיו בזיכוי הרבים יעמדו לו על כל צעד ושעל, ועל הכל יתברך בשפע קודש משני מעל, בשכר התמסרותו העצומה בהנהלת הכולל, וכח התורה והחסד יזקף לזכותו, ותעמוד לעד צדקתו.

העכרכים באותות הערכה והערצה, עתוך רב שפחה ודיצה

הנהלת הכולל בארה"ב

מפעלי צדקה חסד	התאחדות האברכים	כולל אברכים מצויינים
<ul style="list-style-type: none"> מפעל החסד "ידי משה" קמחא דפסחא "ידי חסד" ועד עיריית שמחות לאנ"ש ארגון "חסדי משה" למען אוני ורעי קופות גמ"ח - עזר נישואין 	<ul style="list-style-type: none"> ארגון שיעורי תורה חבורת "יסודי התורה" חבורת "יואל משה" איחוד החבורות מערכת קול התאחדותינו 	<ul style="list-style-type: none"> כולל להוראה כולל ללימוד הלכות שבת כולל ללימוד הלכות יום טוב חברה משניות

לקח טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר והסידות נאמרים

מחשבתו של גבר על אשה, עיי"ז ינצל ולא ילכז גבר שמלת אשה, שלא יצטרך להתגלגל באשה. (דברי יחזקאל)

★

כי תקצור קצירך בשרה וכו', ולכאורה הלא קי"ל מצות צריכות כוונה, אלא דכל מה שהאדם עושה בעוה"ז אינו לבטלה, כמבואר בוהר אם אדם התפלל שלא בכוונה, אין מוצא שפתיו לריק, אלא האותיות נתונים בשומר תחת יד ממונה אחד עד בוא זמן אשר יתפלל תפלה בכוונה, ואז יעלה גם את תפילות הקדומות, וכן במצות מעשות אם עשה שלא בכוונה אינם לבטלה אלא לכל זמן ועת לכל הפנץ תחת השמים, ולכן ציווה ה' שתעשה מצוה זאת דווקא מבלי כוונה, כדי שבעשה שיקיימוה יעלו עמה את כל המצות שעשו מבלי כוונה. (אגרא דפרקא)

★

וברכך ולך תהיה צדקה לפני ה' אלקיך, ונ"ל כי כשיחזור המשכון לעני בוודאי ברכו העני, אפשר יעשה זאת למען יברכנו העני, ולזה מברך המצוה שאל יעשה בכוונה הנ"ל, רק למען ה' ולא יצפה לברכת העני, וזה הרמז ולך תהיה צדקה, כשתעשה המצוה לפני ה' אלקיך, פי' כשתעשה המצוה רק בשביל ציווי הבורא ית' ולא בשביל ברכת העני. (קדושת לוי)

★

זכור את אשר עשה לך עמלק, לשון הידי, ולמה לא נאמר לכם, ונראה שעמלק לא היה יכול לנצח אלא את היחיד והבודד שהיה ביהדות בפני עצמו, אז הענין פולטו וביא ליד עמלק אבל אלה שהיו ביחד, בתוך הענין לא נפלו ליד עמלק. (חידושי הר"ם)

★

ואתה עוף ויגע ולא ירא אלקים, שאם אתה עוף בשעה שאתה מיגע עצמך בעבודת השם ית' עד שלא תוכל להתפלל מרוב העייפות, הוא סימן ולא ירא אלקים שעדיין אינו משרש בך יראת השי"ת, וכמאמר חז"ל במד' איכה כל היום לא לעי ובעידן צלותא לעי, רק אדרבה בשעה שאתה עוף אז אתה צריך לייגע את עצמך בעבודה, כי העייפות הוא מה שהיציצה מפיל עליך וצריך אתה להתגבר כנגדו ולהפילו. (אולגא דחיי)

למשיח בן דוד, וכאמור להתפלל שיבואו במרה השני משיחין, כבי"א. (מאור ושמש)

★

כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע, הוא נ"כ עצה ע"י הכינסה להלחם עם הסטרא"א וזכין להשמר מכ"ד רע, ה"א מתהלך בקרב מהנדק, הול"ל מהלך, וי"ל כי הכוונה שידעו בניי כי השראת השכינה בעולמות תלוי בעבודת בניי, וז"ש שתהלוכתו היא בקרב מהנדק. (שפת אמת)

★

אם אדם נזהר לקיים דיבורו עוזרים לו מן השמים שיוכל לקיימם

מוצא שפתך תשמור כאשר נדרת לה' אלקיך נדבה וכו', ובדרך אפשר נ"ל לומר בזה, עפי"מ שאיתא לפ' הקרא לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה, עפי"מ דר' יהושע בן לוי שקפץ ונשבע שלא יצא מגן עדן, ובדקו אחריו ומוצא שלא נשבע מעולם על שקר, ולא שאל על שבועות מעולם, ולכן מוכרח היה גם עתה לקיים שבועתו, והוא לא יחל דברו, מי שלא מהלל דברו מעולם, אזי ככל היוצא מפיו יעשה, נמצא לפי"ז שהכל תלוי בדיבורו אם אדם מקבל על עצמו לעשות איזה דבר טוב או לקיים איזה מצוה, תלוי בזה אם היה נזהר כל ימיו לקיים מוצא שפתיו, אזי מן השמים מסייעין אותו שיוכל לקיים כל מה שקיבל עליו על עצמו גם אתה, והוא שאמר הכתוב מוצא שפתך תשמור, את תהיה זהיר ורזי' להשגיח על עצמך לקיים מוצא שפתך כל ימך לעולם, אזי השי"ת ישלח עורך מקודש, ומן השמים יעורך אשר ועשית כאשר נדרת לה' אלקיך נדבה, שתוכל לקיים כל מה שקבלת עליך לעשות, כדי לקיים מוצא שפתך גם עתה. (באר מנחם)

כי תצא למלחמה על אויבך וכו', וי"ל עפי"ז שובו בנינו שובכים חוץ מאחר, יינו ה' כביכול מעורר את כל אדם בתשובה, חוץ מאחר שהוא לא עוררו אבל אם היה מעצמו מתעורר לתשובה, בוודאי היה ה' מקבלו, וזהו הרמז כאן, כי תצא למלחמה על אויבך, אם האדם ה"ו כמובן שה' אינו מעוררו לתשובה, אלא הוא לבדו צריך לעורר עצמו מלחמת היצר, אכ"ז מוכסח הוא ונתנו ה' אלקיך בידך, כי אין לך דבר העומד בפני בעלי תשובה. (פני דוד להחיד"א)

★

כי תצא למלחמה וכו' ונתנו, ונ"ל עפי" ששמעתי ממוחללה"ה שפי' מאמרם יגעתי ומצאתי תאמין דב' אלו סותרים אהדי דמציעה בא בחיפה הדעת ולא ביגיעה, אבל הענין דאם האדם מגיע עצמו בתורה כעין רב, אם שלפעמים יעלה הרב בידו, שוב אחר זה יבין וישכל המצאה נפלאה והוא מתת אלקים בקרב, וז"ש יגעתי ואח"כ מצאתי בחיפה הדעת תאמין עכ"ד וכן הענין נגד היציצה אמר הכתוב כי תצא למלחמה על אויבך אם שתעלה הרם בידך שוב אחר שתעשה את שלך או נתנו ה"א בידך. (ייטב לב)

★

ברשי" לא דברה תורה לא

כנגד יצר הרע, פי' כי אילו אמרה התורה יפ"ת במלחמה היה היצר גדול מאד כדי לעבור על האיסור, משום כך אמרה התורה אם השקת ולקחת לך לאשה וממילא מפתה את היצר לא לקחת. (חידושי הר"ם)

★

ועשית מעקה לגבר, דהתורה"ק נקראת בשם גג דהנג הוא המגן על הבית, והתורה מגינה ומצלה האדם, וצריך לזה שהיה בהכנעה שלא יהיה לימודו להתפאר ולהתגאות בפני בניי, וזהו ועשית מעקב לשון עומק והשפלה דהיינו הכנעה לגג בהא התורה. (נועם אלימלך)

★

לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו, דידוע שיוסף הצדיק נקרא שור, וחמור, רומז על משיח בן דוד כאמור עני ורוכב על חמור, וזהו לא תחרוש פי' לשון שתיקה, שצריך שלא ישתוק מלהתפלל ולעשות מעשים, בשור רומז למשיח בן יוסף, ובחמור רומז

כי תבא בכרם רעך, שהתורה נקראת כרם, ור"ל הגם שתהיה בקי בהדרי תורה, גם וקמפת מלילות ר"ל תקיים מצות ג"כ שהם פרי התורה, אפילו הכי וחרש לא תניף וכו', ר"ל לא תתנאה על הבורך, כמ"ש משרע"ה אדון כל הנביאים הוא ואחיו ונהנו מה, וק"ל. (אור פני משה)

★

כרמך לא תעולל, כרמך הוא הבית הכנסת לא תעולל לשון צחוק והוללות, ע"ד הכתוב אשר התעללתי במצרים, והיינו שלא לעשות בבית הכנסת צחוק והוללות. (דברי ישראל)

★

לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילכז גבר שמלת אשה, ושמעתי בשם רה"ק מוה"ק הצדיק מו"ה נתן אדלר ולה"ה, דידוע מספח"ק מי שהולך במחשבות של זנות ה"ו הוא מתגלגל אח"כ באשה, ע"כ אמר"כ לא יהיה כלי גבר על אשה כלי הוא לשון מהשבה מלשון נכליהם, אז מלשון יתנבלו, שלא יהיו

בא ברוך ה'

באותות כבוד ואהבה, נקדם בברכת ברוך הבא, את פני הדרת גאון האי גברא רבא, המאור הגדול לממשלת התורה, מפיה רוח חיים בתלמידיו הנאמנים בשיבתנו המעטירה, בתוככי קהילתנו הק' בני ברק המפוארה, צב"י ואתרעי בן ומסר לן אורייתא, יקריה מטיל עליה ביומי ולילותא, יום ולילה יביע אומר, בפלפולים נחמדים דמתה לתמ"ר, נור יופי כליל תפארת, לבית אבותיו עשרת, אוון קשבת לכל אשר אליו פונה, בעצה ישרה וברוח נבונה, ובפרט אל תלמידיו כבני דואג ומוסר נפשו בכל עת ועונה, בסבר פנים וברוח נאמנה, עומד לנס קהילתו, על ישראל הדרתו, הרבה חכמה והרבה ישיב"ה, הוא הודה והוא זיוה, ענוות חן נסוך על פניו, ושמו הטוב ביכוי הרבים הולך לפניו, פרי צדיק עץ חיים כש"ת

הגה"צ פאר מקדושים

רבי חיים צבי מייזליש שליט"א

ראש ישיבת מהר"ט ד'סאטמאר ב"ב - אבדק"ק סאטמאר אלעד יצ"ו

לרגל הופעתו בשערי עירינו קרית יואל יצ"ו
למען עריכה
ה"מגבית השנתית"
לשובת מבצרי התורה ועמוד ההוראה
כולל "עצי חיים" באה"ק צדקת רבי מאיר בעל הנס
אשר בצילו חוסים קרום למאה אברכים תלמידי חכמים, מרביצי תורה, ומורה הוראה.

יחא בואו לברכה, ויזכה לרומם קרן התורה והיראה אלף פעמים ככה, ובכל אשר יפנה ישכיל בהצלחה, וימשיך בהרבעת התורה ברבי והמשכה, ויפיץ מעיינותיו חוצה בלי קצבה והערכה, להשקות צמאי תלמידיו הנאמנים השותים דבריו בהערצה והערכה, ועוד רבות בשנים יפאר וידומם קרן קהילתו כדת וכהלכה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא, אכ"ר.

המקבלים פניו בהדרת כבוד ויקר תלמידיו שומעי לקחו
הנהלת "כולל עצי חיים" באה"ב

שבת בשבתו

אמרות קודש בעניני שבת נאמרים, על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

עיקר עבודה בשבת היא עשה טוב

כי תצא למלחמה על אויבך וגו'. ויש לרמוז ע"פ המבואר דימות החול נקראים עת מלחמה בבחי' סור מרע להוציא בולעו מפיו דסט"א ולהעלות הניצוצין קדושה שנתערבו טוב ברע בחי' עץ הדעת, אבל ש"ק הוא עת שלום בחי' עץ החיים ואין בו בירורין אלא כל עבודתו בבחי' עשה טוב, והנה יש ב' רשויות, רשות הרבים ורשות היחיד, ימות החול המה בחי' רה"ר ושבת היא בחי' רה"י וז"ש בפרש"י במלחמת הרשו"ת דייקא, רשות אחת בלבד היא רה"ר דהיינו בימות החול, כי ש"ק היא בחי' רה"י ואינה עת מלחמה, נמצא שהיציאה למלחמה על אויבך היצה"ר אינה תמידית כי ש"ק הוא שלום ומבורך בחי' עשה טוב. (אהבת שלום)

ע"י קיום סעודות שבת יצאנו במלחמות האומות

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו' י' אלקיך בידך, עולה מספר י"ב פעמים לח"ם שמסדרן בשבת על השלחן ומרמזו הכתוב על נהמ"א בקרב"א שע"י קיום ג' סעודות שבת יהי' יכולין לכבוש כל המלחמות ומלחמות גוג ומגוג כמ"ש בגמרא לכן מסיים ושב"ת שבי"ז והוא מספר י"ג פעמ"י חסד שהוא נגד י"ג מלואים היות שונים שמאירין בשבת כמ"ש בבני יששכר, גם הוא מספר י"ז עליהם ירא"ה ויצ"א כבר"ק חצ"ו אשר ע"י אכילת שבת זוכין לכל זה. (אור למאיר)

ע"י השבת נמתק כל הדינים שבעולם

כי תצא למלחמה כו' ושבת שבינו, הנה ידוע מאמרם ז"ל בראשית דא שבת, ובגמ' אמרו מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, והענין הוא עפ"י מאמרם ז"ל מתחלה עלה במחשב' לבראו במדה"ד עפ"י מאמרם ז"ל מתחלה עלה במחשב' לבראו במדה"ד ראה שאין העולם מתקיים ושתפו מדה"ר למדה"ד שנארמ ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים, ולכאורה אינו מובן האם ח"ו יהי' שינוי הרצון אצלו חלילה, אבל הג"ל כי קודם שברא את השבת הי' רשות למה"ד ומקום אחיות הדינין בבריאה כנ"ל אבל שבת בהעלות מ"ז אז נתגברו הרחמים כי שבת ש' ב"א כד"א שמרני כאישון בת עין כנ"ל, וחדותא ושליומו אשתכח בכלהו עלמין ורעווא דרעוקן אשתכח כנודע, ומזה הטעם בכל מעשי בראשית כתיב אלקים עד יום השבת כתיב ויכל אלהים כי כל הדינין מסתלקין ולכן ברא את האדם סמוך לשבת והבן, והנה אי' בכתיב האר"י ז"ל כי גם בזמה"ז שאין בהמ"ק קיים מ"מ כל היחודים וזיווגי המדות העליונים נעשים ונמתקים עתה ביום השבת כמו בזמן בהמ"ק קיים, והענין מובן ל"ה, ע"כ כל תיקונים בשבת עולים וגבוהים מאד, כמ"ש כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו על כל עוונותיו כי גם פתורא דבר נש איהו לכפרא על חובי' כמזבח והשאר מובן ואשרי מי שזוכה לזה לשומר שבת כהלכתו כי השומר שבת הוא ממשיך החסדים כמו בזמן המקדש וזה הרמז כי תצא למלחמה וכו' ושב"ת שבינו שבת בזה יהי' שבינו, תשבה אותו ותכופ אותו להפוך לטובה. (תפארת שלמה)

זכות סעודה שלישית יצאל משיח בן יוסף מכל דבר רע

כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע. יש לרמז כי

ידוע אשר מלחמת גוג ומגוג תהיה בזמן סעודה שלישת של שבת, ועל כן כל המקיים שלש סעודות ניצול ממלחמת גוג ומגוג, כמבואר בדברי חז"ל (שבת קיה). והוא סעודה השייכת ליעקב אבינו, והוא הרמז בתחלת הפרשה, כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ד' אלהיך בידך ושבת שבינו, היינו ושבת רומז על שבת קודש ושבינו עולה שלש פעמים קו, רומז על סעודה של יעקב שנשלמו כל השלשה קוין, אז ימסור ד' את אויבך בידך, והוא הרמז בקרא שלפנינו, כי תצא מחנה, רומז על צאת שבת מלכתא שהוא זמן מנחה של שבת, ומנחה אותיות מנחה, ועל דרך הכתוב איש על מחנה, שהוא יום מנוחה של שבת, וצאת עולה מלכתא כדאיתא בשם הצדיק מהרצ"ה מזידיטשוב זצ"ל, שהוא שבת מלכתא, ואז שעת מלחמה גדולה, וצריך שמירה שלא ירהג אז משיח בן יוסף כנודע. וזהו ונשמרת מכל דבר רע, שלא יגיע לך שום רע, ועל כן מכל דבר רע עולה משיח בן יוסף, והוא המילוי של יעקב כזה יוד עין קוף בית, עולה המילוי [לבד] משיח בן יוסף, על דרך הכתוב אלה תולדות יעקב יוסף, אשר בהמילוי שהוא נולד מן שם יעקב רמזו משיח בן יוסף, לזאת בסעודה ג' שהוא שייכת ליעקב, אז יצאל משיח בן יוסף מכל דבר רע. (אמרי נועם)

על שמירת שבת יש שכר בעוה"ז

ביומו תתן שכרו, ר"ת שבת, מבואר בספרים כי בעד שמירת שבת יש שכר עוה"ז כמו שאמרו במדרש אין ישראל ניוונין אלא בזכות אמונה והוא שמירת שבת, וע"כ רמז לזה שבת' ביומו תתן שכרו. (יישב לב)

השומר שבת כראוי שכינה שורה בתוך ביתו

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא וכו', יש לפרש הפסוק ברמז כי יקח איש אשה חדשה, אשה נקרא הנשמה כנודע (וה"ק משפטים קגד) והנה ביום השבת לוקח אשה חדשה, היינו נשמה יתירה, לא יצא בצבא צבא נקראים היסורין (ב"ר י) כמו דאמר לאנוש וכו' והכוונה שישכח כל היסורין והדאגות שבימי חול, ויהיה בעיניו כאילו כל מלאכתו עשויה, ולא יעבור עליו לכל דבר, היינו שלא יעבור עניני חול לפניו אפילו בדיבור בעלמא ממצוא חפצין ודבר דבר (ישעיה נח, יג) נקי יהיה שיהיה נקי מכל וכל בעשות תשובה שלימה לפניו יתברך, ואז יתארח לביתו שנה אחת היינו השכינה שנקרא שנה אחת כנודע. (אגרא דכלה)

ע"י שמירת שבת מונעים ביאת השונאים

במדרש זכור את אשר עשה לך עמלק ונאמר זכור את יום השבת לקדשו האין מקיימים שניהם זה לאבד זה לקדשו, ומה ענין זכור, והענין ע"פ ויהי ישראל ברפידים ויבא עמלק אמרו במדרש שרפו ידיהם מתורה וע"ז בא עמלק ואמר אפשר אדם חורש בשעת חרישה וקוצר בשעת קצירה תורה מה תהא עלי' השיב הקב"ה כבר תיקנתי להם שבתות ויו"ט שיהי' קורים ושונים והולכים לביהכ"נ וזה אמור זכור את אשר עשה לך עמלק היינו על איזה דרך עשה לך והתעורר אותך לתשובה ע"י שיזנב בך ולזאת זכור את יום השבת לקדשו ולעסוק בדברים קדושים כי זה מונע ביאת עמלק וכל שונא. (מהר"ם שיק)

פּי תַּכְוֵה מִזֵּב

(תהלים כא ז)

פּי תַּכְוֵה לְעֵד:

(תהלים כא ז)

לְעֵדָה וּבְנֵי וְיָגִיעַ בְּרֵיתִי עֲלֵיהֶם עָמָה חֶמֶה וּלְבַבְיָהּ יִאֲחֲזְלוּ הַיְדוּתִים וְהַיְדוּתִים עַד בְּלִי דַל
 לְךָ וְחֶסֶד יִקַּח ה' אֵל עַמִּי וְיִדְוֶנּוּ וְיִדְוֶנּוּ נִפְסֵי כָל חַי הַחַיִּים הַיְדוּתִים הַנִּפְלָא וְהַמְשֻׁבָּר
 לְעוֹן כָּל עֲבוּדֵיהֶם וְיִשֶׁם וְיֵלֵךְ אֵל יִשְׁבוּתֵם לְעַמּוֹן הַכֹּלָה וְהַיְדוּתִים בְּעִירֵיהֶם הַסְּטֵלִים בְּכִי
 לְיָבוֹב לְכָל קוֹיָהוּ תַעֲבֹד וּבְעוֹדֵד תַּעֲבֹד עַמְּךָ אַתָּה קָדוֹן עוֹסְדוֹתֶיךָ לְיוֹסֵם וְלִחֻץ
 לְיָבוֹב מְקוֹשֵׁר וּמְקוֹרֵב בְּאֵילָנָה הַרְבֵּבָה ה' אֵל כִּיִּךְ מִן דְּבִנוֹ תִּהְיֶיךָ שְׁלֵימִי לְ
 כָּל יֵאֵתֶה הַתְּהִלָּה וְהַתְּהִלָּה בְּהַצֵּלֶת עוֹסְדוֹתֶיךָ וְדוֹאֵג תַּעֲבֹד לְכָל חֶסֶד הַיְדוּתִים כָּל־

היא נבוא וקורא עשה חסד לאנשים חדישים רוח הרוחיים של קהילתנו המעוררת נודת לעור ולנשואיה מודה להיטיב לכולה חשיבה מארה ונמשל בנראה מודרך

הַרְהֵ"ח' ר' יַחְזִקְאֵל רֵאֲמַעֲר שְׁלִיט"א

חבר הנהלת מוסדותינו הק'

לְרַגְלֵי הַשְּׂמֵחָה שְׂבַעֲמֵעוּ בְּאוֹרְחֵי בְּתוֹ הַחֲשׁוּבָה וְתַחֲוִי לְמִיֻּט
 עֲבָא הַבְּחִיר הַחֲשׁוּב הַקְּפִיין עִירֵי לְקַפְאִידֵי לְבָאין
 הוֹחֵץ כְּמֵר אֲבִיגְדֵר וְיָם טוֹב הֲלֵוֹ שִׁישָׁא מִיָּו
 בִּן יִרְדֵּינֵי הַחֲשׁוּב קְלִטְר מַעֲרָה לְהַעֲלֵל בְּתַכְכִּי מַעֲרָהֵנּוּ הֵן
 הַרְהֵ"ח' ר' כָּאֹר הַיִּים הֲלֵוֹ שִׁישָׁא מִיָּו

יצרעה בה ברכותינו, עמוק לבנו, שנות בה'ה"ק עושה עוסדותינו, יעמוד לפנינו ידועינו, להבדיל כל ברכא דנשוא, בשביל עמל הדינה, כמילי קודמת, ויושע כל אושר ועושר בעידה פדנה ודיושנה, וזכה להפנות, ולחיות בעולמות הבריות לפני העושה, ובפעוש העולם להקפיד קדן התורה והחסידות, וזכות הדבוקים בין עמנו ובני ביתנו, וימנעו לעד צדקתנו, ויעמיד נשפך תהילתנו.

הרב חיים משה לעווני
 מנהיג רשימת מנהל

הרב יצחק דוד יאקאב
 מנהיג רשימת מנהל

גם את מצטרפים לברכה בודדות: משמחה, וברכת הקודש והתעוררה

בשביל עמל עובדי מלאכת הקודש במחשבת מוסדותנו הק'

מנהיג רשימת מנהל

חיותינו לנאמן לו אהבה והמואח

למה חיים ויושם, ויפך יוהספ גרין, צחק ברוך אלן אלן, ויפך נשפך תהילתנו.

גרסון כל, פסח ראטה, יקותאן צחק בראק, צבי יודא וויס

רבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

כי תצא למחמה על אויבך ונתנו היא בדרך וגו'. ולכאורה הול"ל וימסרנו, ונ"ל עפ"י ששמעתי ממוזלחה"ה שפי מאמרם יעתי ומצאתי תאמין, דכי אלו מותרים אהדדי המציאה בא בהסח הדעת ולא בניועה, אבל הענין דאם האדם מיגע עצמו בתורה בעיון רב, אם שלפעמים יעלה חרס בידו, שוב אחרי זה יבין וישכיל המצאה נפלאה, והוא מתת אלוקים בקרבנו, וז"ש יעתי ואח"י מצאתי בהסח הדעת תאמין ע"כ, וכן הענין נגד היצה"ר אמר הכתוב כי תצא למלחמה על אויבך, אם שתעלה חרס בידך, שוב אחר שתעשה את שלך אז ונתנו היא בידך, ככחי נתנה ומתנה והי לא יעובנו. (ויטב לב)

☆

כי תצא למחמה על אויבך וגו'. יובן עפ"י דהרה"ק מקאזנין לפרש מה שאמר המלאך ליעקב שלחני כי עלה השחר א"ל מיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו, כי הנה תכלית בריאת היצה"ר בעולם שיסית האדם לחטוא, והאדם ילחם כנגדו, כי אז יתעלה האדם ויושלם וזאת תכליתו לבלתי שמוע אליו, וכאשר ינוצח יאמר שירה כי פעל להשלים האדם, ומיום בריאת העולם לא נמצא איש כיעקב הולך תמים ולוחם עם היצה"ר ויוכל לו, ואז הגיע זמן היצה"ר לומר שירה להשלים כוונת הבורא אשר בראו ואמר שלחני להודות לחי ע"כ, וזשייה כי תצא למלחמה היינו מלחמה היצר, ונתנו היא בידך, הלא תדע כי בזה שבית שכיו של היצה"ר עצמו, כי זה רצונו שתוכל לכבשו שבזה יושלם עבודתו שלכך נברא, והוה מה שפירש"י לא דברה תורה אלא כנגד

יצה"ר, ר"ל מה שנוגע להיצה"ר לעצמותו כי ברצונו הוא אשר האדם יתגבר עליו. (עצי חיים)

☆

כי תהיון לאיש שני נשים אחת אהובה ואחת שנואה. ובמדרש איי אהובה אלו העכו"ם שמראה להם פנים שנואה אלו ישראל שמסתיר מהם פנים ביום הנחילו לעתיד לבוא לא יוכל לבכר כי אם בני בכורי ישראל ע"כ, וקשה למה כינה לישראל לשנואה, ונקדים מה שפירשתי ע"פ וירא די כי שנואה לאה וגו' והקשו בגמ' אלימא שנואה ממש וכו' אלא ראה הקב"ה ששנואין מעשה עשו בפניו ויפתח את רחמה עכ"ל ולכא' הוציאו חו"ל את הפסוק ממשמעותו שהיא היתה שנואה ולפי הדרש אחרים היו שנואים בעיניו, ואפ"ל דאפ"י לפי פשוטו שהיתה שנואה בעיני אחרים אין זה נגות לה דלפי שהיו שנואים מעשה עשו בפניו ע"כ היתה שנואה בעיני הבריות וא"כ שזה היתה חסיבה אין זה נגותה אלא שבחה, ובה יתבאר המדי אחת אהובה אלו אומה"ע ר"ל שהם אהבים בעה"ז ולא שהקב"ה אוהבן אבל משייה במדרש שמראה להם אהבה ר"ל לפי ראות עין הבריות והכל שלמים עמהם ושלוים ושקטים, אבל ישראל הם שנואים בעה"ז שכל האומות שונאים את ישראל וחסיבה לזה מפני שישארל שונאים דרכי עשו ע"כ הם שנואים בעיני האומות ושבה הוא להם ולא אמרו במדרש שהקב"ה שונאן ח"ו אלא שמסתיר מהם פנים ור"ל שאין להם שלום ושנואים בעיני כל האומות אבל כלפי שמיא הוא להיפך דישראל ששונאים דרכי עשו המה האהובים

לפני המקום ואוה"ע הם שנואים למקום. (דברי יוא"ל)

☆

ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו השב תשב לו את העבוט כבוא השמש וגו'. וצ"כ הלא דין זה ההשבת העבוט הוא אפ"י בעשיר, ונל"פ עפ"י שש"כ בישמה משה לפרש הפסוק ואוהבו כצאת השמש כנבורתו כי השמש יש לה מנגד למהלכה הטבעי שמכריחה להיפך, ואעפ"כ אינה מניחה והולכת את תנועתה הישרה כמו"כ אוהבי השי"ת אף שיש להם מניעות עכ"ז הם מתחזקים בעבודתם ובה הוא מפרש הפסוק וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה דלכאורי יש להבין מהו שמש צדקה דהנה כל עמל אדם לפיהו שהאדם בטבעו רוצה לעכב בידו את עמלו, ומ"מ הוא מכריח את עצמו ליתן להעני והוה החשיבות של מצות צדקה, והוה וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה כלומר שזרחה ביראי חי בחינת השמש בצדקה שאע"פ שיש להם מניעות בנתנית צדקה מ"מ יקימו רצונו יתי ויתנו צדקה ע"כ, והנה אם מחזיר את העבוט לאיש עשיר אין לו מניעות כי יודע שהעשיר יחזיר לו חובו אבל אם הוא איש עני אין רצונו שלם בנתנית העבוט דשמא לא ישלם לו העני, ע"ז כתבה התוה"ק שיכריח את עצמו להשיב העבוט, ככחי השמש שאינה מניחה את תנועתה אף שיש לה מנגד לזה ועפ"י יתבאר ואם איש עני הוא, ויש לך מניעה גדולה שלא להשיב את העבוט מ"מ השב תשב לו את העבוט כבוא השמש כלומר שתכריח עצמך ושבך כמו השמש במהלכה והוה כבוא השמש.

(יד יקותיאל)

בדרך אבותינו ורבותינו נלך!

קויפט איין זכותים צום יום הדין

מיטן שטיצן לומדי תורה עניי ארץ ישראל

פרנס
ח"ים של תורה
\$180
זכות החזקת אברך לשבוע

פרנס
קש"ר עליון דאורייתא
\$600
זכות החזקת אברך לחודש

פרנס
ש"ל רב כמוצא
\$360
זכות החזקת אברך לחצי חודש

ברענגט צום מגבית לכל הפחות

\$100

מעבית השנתית פרשת כי תבוא תש"ס • קרית יואל יא"א

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפת צדיקים

לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע

הרה"ק ר' יצחק מבאהוש זי"ע היה רגיל לנסוע לדודו הק' הרה"ק מסאדיגורא בתור חסיד פעם או פעמיים בשנה, ובדרך כלל יצא לו להיות בסאדיגורא בתחילת חודש אלול שאז נסע ללייפציג להשתטח על ציון אביו הק' הרה"ק ר' שלום יוסף זי"ע והיה שוכת שבת אחת בסאדיגורא, בדרכו לשם או בחזרתו משם, ופע"א כשהיה בסאדיגורא בשב"ק פרשת כי תצא, בליל שב"ק אחר קידוש התחיל הרה"ק מסאדיגורא לומר תורה, והיה כמדבר אל בן אחיו לבד, ולא שמעו המסתופפים, דחקו החסידים עצמם בכדי לשמוע מה הוא אומר, נענה הרה"ק מסאדיגורא ואמר: מפני מה דוחקים, הלא לא דיברה תורה אלא כנגד יצה"ר, דיבורי התורה שלי אינם נאמרים אלא לאיש כזה שהוא נגד היצר הרע, לוחם כנגד תחבולותיו והרה"ק מסאדיגורא המשיך לדבר אליו, ואמרו זקני החסידים שהיו שם באותו מעמד, שהגם שהמשיך לומר תורה, אף אחד לא שמע אפי' דיבור אחד, זולת קול דממה דקה ולא יותר.

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה

בעיר לובלין היה מתגורר איש אחד למדן וחסיד נלהב מהחווה מלובלין אמנם ברבות הימים שינה ופירש ונעשה משומד והחווה הרחיקו ממנו ולא רצה לראות את פניו, פעם אחת בא להחווה הגראף טשארירסקי וכיבדו החווה מאוד בכבוד מלכים והיה כשמוע המשומד מזה בא בטרונאי להחווה היתכן אותי רודף כבודו ולא רוצה לראות פני מפני שחושדני שאהיה גוי, וכשבא גוי גמור אוכל נבילות וטריפות אתה מכבדו כראוי, נענה החווה ואמר לו הנה בפרשת בן סורר ומורה מצינו שנידון על שם סופו שיעמוד בפרשת דרכים וילסטם את הבריות, ורוצח נשפט במיתת סייף שהוא מיתה קלה יותר, ומהו היושר שמפני חשד על שם סופו, יהיה חמור מסופו גופו, אלא נשמע מזה שמי שמכין את עצמו להיות רשע הוא יותר גרוע מהרשע.

אתן זונה ומחיר כלב

כשנסע פעם הרה"ק הרש"ב מליבאוויטש למעינינות הרפואה, נפגש עם יהודי אחד שבימי ילדותו היה פעם בליבאוויטש כי אביו שהיה חסיד גדול הביאו אל אביו המהר"ש לקבל ברכה ממנו, וכששמע היהודי שהרש"ב כאן נזכר בגעועים בימים שעברו ובא אליו לקבל פניו, הרש"ב קיבלו בסכר פנים יפות וגלגל עמו שיחה על מצבו ועיסוקיו, והוא סיפר להרש"ב כי עסקו הוא שמקבל הסחורות המתקבלות ברכבת לסוחרים שונים וממציאן לבעליהן וכי עסק גדול הוא זה ומצליח בו, שאלו הרה"ק כיצד הוא נוהג ביום השבת, השיב האיש כפשטות,

שמוכרחים להתעסק גם בשבת, שאלו הרה"ק הלא יכולים להמתין עד למחר ולהוציא הסחורות ביום הראשון, הסביר לו האיש שהסחורות שהגיע זמנן ביום השבת מוכרחים להוציאן בו ביום, שאם לא כן יהיה נזק גדול בדבר, שאלו הרה"ק הלא אפשר עכ"פ למסור את הדבר לגוי, והאיש מסביר לו שאי אפשר למסור את הדבר למי שאינו בקי בעסק, וכן הצייע לו הרה"ק עוד כמה עצות, והוא מסביר לו על כל עצה ועצה שהיא לא תיתכן, אמר לו הרש"ב: "אם באמת אין שום עצה להיזהר מחילול שבת בעסק זה, מוכרחים להסתלק לגמרי מן העסק, לא רבי - השיב האיש - נתח שמן הוא עסק זה, ואי אפשר להסתלק ממנו, השיב לו הרה"ק עכשיו אני מבין מאמה"כ בפר כי תצא "לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה' אלוקיך" ולכאורה אינו מובן דבשלמא אתנן זונה ניחא, אבל מחיר כלב למה לא, במה חטאה הכלב, אלא שהכלב אע"פ שהוא ידיד נאמן של בעל הבית ומסור מאוד לבעליו, בכל זאת אם יראה מרוחק איזה נתח שמן יעזוב מיד את בעל הבית וירוץ אל הנתח שמן ...

אבן שלימה וצדק יהיה לך

דרכו בקודש של הרה"ק ר' מענדל מרימאנאוו היה לשלוח בכל ערב ראש חודש להשגיח על כל החניות לראות שהמידות והמשקלות יהיו נכונים ואירע פעם ששלח את הרה"ק ר' הערש מרימנוב שהיה משרתו ונאמן ביתו ושלח עמו עוד איש אחד להשגיח על המידות ועל המשקלות והלכו ומצאו בחנותו של עשיר אחד מידה פסולה והוכיחו על זה, השיב לו העשיר שאין מודדים בזה כלל, אמר לו הרה"ק רבי ר' הערש, הלא דין מפורש הוא אסור לאדם שישהה מידה חסרה או יתרה בתוך ביתו ואפילו עשאה לעביט של מימי רגלים (ב"ב פט): והעשיר ענה עזות: וכי גם ר' צבי יודע כבר לפסוק דינים, ולקח הרה"ק רבי ר' הערש את המשקל ונתנה תחת רגליו ורמס אותה, וכשבאו השליחים להרה"ק ר' מענדל מרימנוב שאל את הר"ר הערש אם מצאו את הכל כהוגן והשיב לו רבי ר' הערש שאכן הכל היה כשורה והעלים ממנו מה שאירע בבית אותו העשיר כדי שלא יענש העשיר מהקפדת הצדיק, אבל האיש שהלך עמו סיפר להצדיק את כל המאורע מיד שלח הצדיק את המשמש וצויה להכריז כי הוא ידרוש דרשה בבית הכנסת, נקהלו כל הקהל בבית הכנסת והצדיק דרש להם בחומר האיסור של משקלות לא נכונות ואותו עשיר נבהל מאוד והבין כי בשלו הסער הגדול הזה וחלץ מנעליו לקבל נזיפה וביקש סליחה מאת הרב ואמר לו הצדיק שימחול לו בתנאי שיתן חמישים אדומים לצדקה והוסיף לומר אתה אמרת כי ר' צבי אינו יודע ללמוד מי יודע אם הריש מתיבתא שלך בשמים ויכול ללמוד כמותו.

שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק', ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאינו ע"ד המסורה לנו מרבנות"ק על טהרת הקודש

פרשת כי תצא

מו"ה יעקב אלי ריזמאן הי"ו
המלמד: הר"ר עזרא בנעט שליט"א
והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

מו"ה יואל ברי" פארקאש הי"ו
המלמד: הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

מו"ה יחזקאל שרגא מערץ הי"ו
המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מו"ה יודא דוב טעללער הי"ו
המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

מו"ה יואל ברי"ב שטיין הי"ו
המלמד: הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשק שליט"א

מו"ה חיים משה ביטמאן הי"ו
המלמד: הר"ר חיים הירש שליט"א
והר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

מו"ה יואל בערקאוויטש הי"ו
המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מו"ה יואל ברי"ב פרוס הי"ו
המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מו"ה ישראל שפיטצער הי"ו
המלמד: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א
והר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

מו"ה יעקב יוחנן מיטעלמאן הי"ו
המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מו"ה משה ברי"א וויינבערגער הי"ו
המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

מו"ה יואל ברי" מיטעלמאן הי"ו
המלמד: הר"ר הערשל גראס שליט"א

מו"ה זישא רובין הי"ו
המלמד: הר"ר יואל גרינוואלד שליט"א
והר"ר דוד שלמה וואנחאקער שליט"א

מו"ה שלמה זלמן געלב הי"ו
המלמד: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א
והר"ר שמואל שאול גרינוואלד שליט"א

מו"ה שמואל פרענקל הי"ו
המלמד: הר"ר יואל כץ שליט"א

מו"ה נחמן כהנא הי"ו
המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א
מו"ה עקיבא דוב גאלדשטיין הי"ו
המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברוין שליט"א

מו"ה שלמה פעלבערבוים הי"ו
המלמד: הר"ר מאיר חיים שישא שליט"א

מו"ה יוסף יושע גאלדבערגער הי"ו
המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, ובמה היתה הגדה הזו, אמרו לו בפרשת הקהל, ומה דרש בה, הקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאיהן". (חגיגה ג.)

מפעל החזקת מלמד
שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

פרפראות לחממה

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, כפתור ופרח משוקדים

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך בידך. ופרש"י לא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר, ויל"פ עפ"מ דאמרין בגמ' דאשת רב הו' מצערה ליה ואמר רב לתלמידיו דיינו שמגדלות בנינו ומצלות אותנו מן החטא נמצא האשה מועלת לב' דברים אבל ביפת תואר אינה מועלת לגדל בנינו דארברה שסופו שתלד בן סורר ומורה נמצא שביפ"ת אינה מועלת רק להציל אותו מן היצה"ר ולא לבנים וזהו כוונת רש"י לא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר לבד. (תנוכת התורה)

☆

והיה אם לא הפצת בה וכו'. פירש"י הכתוב מבשרך שסופך לשנאותה, והקשו המפ"י מהיכן דרשו חז"ל כן הא לגופיה איצטריך ללמד שישלחנה לנפשה ולא ימכרנה בכסף, ונראה דהנה הלבוש (הה"ע סי' קכ"ז ס"ג) נתן טעם למה בכתובה כותבים "לחודש" ולא "לירח" כמו שכותבים בגמ', כי אצל ירח מצינו לשון גירושין, דכתיב "גרש ירחים", ואצל קידושין כתיב לשון חודש דכתב "כי יקח איש אשה חדשה", וקיומה היינו קידושין, עיי"ש. ולפי"ז קשה דכאן גבי יפת תואר דכתיב ולקחת לך לאשה היינו קידושין ולמה כתב אח"כ ובכתה את אביה ואת אמה "ירח" ימים, והו"ל למימר חודש ימים, והשתא יש לומר דמכח הדייק הזה הוכיחו חז"ל דהכתוב מבשרך שסופך לשנאותה ולגרשה, ומשו"ה אמר לשון ירח כמו בגירושין.

☆

ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו. פרש"י מכאן שצ"ד הכרזה בבי"ד פלוני נסקל על שהיה בן סורר ומורה, והקשו המפ"י מאי שנא גבי זקן ממרא דכתיב ג"כ וכל העם ישמעו ויראו ושם פרש"י שממתנינים לו עד הרגל וממיתין אותו ברגל, ויש לתרץ דהנה איתא בגמ' (סנהדרין ס"ח) דכל ימיו של בן סורר ומורה איננו נמשך אלא ג' חדשים, משום דכתיב כי יהיה לאיש בן, ולא קטן שאינו חייב במצוות, א"כ אינו יכול להיות בן סורר ומורה כשהוא פחות מיי"ג שנים, ולאחר שנעשה י"ג שנים וג' חדשים ג"כ אינו יכול להיות בן סורר ומורה דהא כתיב בן, ולא אב, א"כ אפשר דלאחר י"ג שנים קידש אשה ונתעברה ויהיה עוברת ניכר בג' חדשים וראוי הוא לקרותו אב, משום הכי איננו נעשה סורר ומורה אלא מן י"ג שנים עד ג' חדשים עיי"ש, א"כ לפי"ז אם ימיתנו במיתתו עד הרגל שמא בין כך ובין כך נתהוה לאיש ויעבור הזמן הנ"ל ואז שוב אין רשאיין לסקלו דכבר עברו הג' חדשים. (מנחה בלולה)

☆

לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' וכו' ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור לקללך ולא אבה ה"א לשמוע אל בלעם ויהפוך ה"א לך את הקללה לברכה. ונל"פ שהעונש הוא מידה כנגד מידה דהנה איתא במדרש (פ"י ח"י ט"ה) אמר לו אברהם לאליעזר אתה ארור ובני ברוך ואין ארור מתדבק בברוך, עיי"ש,

ולפי"ז ניחא דהא מואב רצה לקלל את ישראל ושכר את בלעם ואמר לו ארה לי את העם הזה, ולא הועילה מחשבתו והקב"ה אמר לו לא תאור את העם כי ברוך הוא, לכן שפיר נענשו מידה כנגד מידה, דישאל היו ברוכים ומואב יהיה ארור, ואין ארור מתדבק בברוך לכן לא יבוא בקהל ה' ולא תתחתן בהם, ועפ"י ז' יובן המשך הכתובים לא יבוא עמוני ומואב בקהל ה' וגו' ואשר שכר עליך את בלעם וכו' לקללך. ולא אבה ה"א לשמוע אל בלעם ויהפוך ה"א לך את הקללה לברכה, והקשו המפ"י דהאי ולא אבה אדרבה מגרע גרע לטעמא דאשר שכר, דכיון דלא אהנו מעשו שלא אבה ה' הלא אין ראויים לעונש, אכן לפי מה שאמרנו מיושב שפיר עפ"י דברי הילקוט בפרשתן בשם הספרי ולא אבה ה"א לשמוע אל בלעם ויהפוך מלמד שהמקלל נתקלל מפני מה כי אהבך ה"א, עיי"ש. והשתא י"ל דזהו שאמר כנתינת טעם מ"ש לא יבוא בקהל ה' מפני ששכר את בלעם בן בעור לקללך ולא אבה ה' לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' לך את הקללה לברכה, היינו שהמקלל נתקלל וא"כ נעשה הוא ארור ואתה ברוך והרי אין ארור מתדבק בברוך, ולכן לא יבוא בקהל ה'. (גן רוה)

☆

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם. פרש"י על דבר על העצה שיעצו להחטיאכם, ר"ל מה שגרמו להם לזנות עם בנות מואב, וקשה הא הכתוב אומר על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם וגו' והיכן מרומז בה החטא דזנות, אמנם יש לבאר עפ"י מ דאיתא בגמ' (בבא מציעא ק"ז) י"ג דברים נאמרו בפת שחרית מצלת מן החממה ומן הצנה ומצלת מן הזנות עיי"ש, א"כ כאן אם היה להם פת שחרית לא היו נכשלים בחטא דזנות, רק מחמת שלא "קדמו" אתכם בלחם, כלומר על דבר העצה שיעצו אתכם להחטיאכם, כי מחמת שלא הקדימו להביא לכם לחם זה היה גורם לחטא דזנות.

☆

לא יבוא ממזר בקהל ה' גם דור עשירי לא יבוא לו בקהל ה'. וצ"ב מאי דנקט דווקא דור עשירי, הרי האיסור אינו בטל לעולם, וי"ל עפ"י מ דאי בירושלמי דבריה בטלה בתק"ס, והנה בן הנולד ממזור ואשה כשרה הוי רק חצי ממזר, והדור השני הוי רק חלק רביעיית, הדור השלישי חלק שמינית, הדור הרביעי חלק ט"ז, הדור החמישי חלק ל"ב, הדור השישי חלק ס"ד, הדור השביעי חלק קכ"ח, הדור השמיני חלק רנ"ז, הדור התשיעי חלק תקי"ב, הדור העשירי אלף כ"ד, הלכך לפי דברי הירושלמי דבריה בטיל בתק"ס הוה אמינא דבדור עשירי שחלק הממזרות שבו כבר בטיל ביותר מתק"ס שיהא מותר לבוא בקהל, לכן אשמעינן קרא "גם דור עשירי לא יבוא בקהל" דאינו בטיל לעולם.

(הגאון מהרא"ל צ"ע צ"ע זצוק"ל)

דער רבי פרעגט???

”

אידן געבן דאך געלט פאר צדקות פאר ר' מאיר בעל הנס פארוואס זאלן נישט אנ"ש געבן דאס געלט אז אנ"ש זאלן נהנה זיין פון דעם, די שכל זאגט אזוי די שכל איז מחייב אזוי, אז מ'גיט געלט צו שיקן קיין ארץ ישראל, יעדער האט דאך א געפיהל, מ'ווייסט א אלטער מנהג ס'איז אלץ געווען ביי צדיקים אזוי חשוב צו שיקן געלט פאר ארץ ישראל, מ'דארף שיקן ווייטער געלט קיין ארץ ישראל, איך מוין אזוי האלט איך אז אנ"ש שיקן געלט קיין ארץ ישראל, זאלן אנ"ש אין ארץ ישראל זיין פון די נתמכים, זיי זענען נאך צו יעדן צייט אזוי הערליך און אזוי וואויל און אזעלכע לומדי תורה ווי די וואס נעמען פון אנדערע כוללים.

”

(מתוך דברות קודש בסעודת הילולא של מן הקדושת י"ט צוק"ל כ"ט שבט תשס"ט)

לאמור אלע דאס פארענטפערן

אי"ה די קומענדיגע וואך

ברענגט צום מגבית לכל הפחות

\$100

מגבית השנתית פרשת כי תבוא תש"ע • קרית יואל יא"א

**ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלאפולים,
שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים**

ודרשת והקרת

בענין שילוח הקן

כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך וכו' (כי תצא כ"ב ז')

ובחי' הגז"ר בענגיס (ח"ב ס' מח) מביא ד' החות יאיר ודוחה דבריו דאיכא למימר איפכא דמאחר שנתמעט מקרא שאין צריך לרדוף אחריה בהרים, ממילא ילפינן מיניה שאין מצוה חיובית כלל, רק אם ירצה ליקח את הבנים אז מחוייב לשלח האם מתחילה, וועיין בס' דבר אברהם ח"ב (ס' ח' ע"ף ט) שמאריך לפלפל בד' החות יאיר ופרך ראייה זו בכמה ראיות מוכיחות עיין שם ותמצא נחתו.

☆

אמנם בתשו' חות יאיר מסיים בדברי הוזהר הק' בשילוח האם כדי לעורר יללת אימא עילאה על בניה, אם כן לפי זה מצוה להדר אחר קן כדי לעורר רחמי אימא עילאה על בניה.

ובשו"ת חת"ס (תארח ס' ק) נשאל שם ע"י חכם א' אי איכא מצות שילוח בשבת ויו"ט ואי איכא איסור טלטול, ובתוך דבריו מביא דברי החות יאיר וטעמו של הוזה"ק, וכתב ע"ז דש"ס דילן על כרחך לא סבירא ליה טעמא דהוזה"ק, דהרי לפי טעם זה תינח בזמן שאין ביהמ"ק קיים בעינן לעורר רחמי אימא עילאה על בניה, אבל בזמן שביהמ"ק היה קיים כגון בימי דוד ושלמה דסיהרא קיימא בשלימותיה ואם הבנים שמחה, ומכש"כ לעתיד לבא כשיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו מאי איכא למימר דמה שייך לעורר רחמים, ואם נדחוק לומר דאעפ"כ בעינן לעורר רחמי, אי"כ בריש פרק שילוח הקן אמרי' במתני' דהמצוה נהוג בפני הבית ושלא בפני הבית, ובגמ' שם פריך פשיטא ומסיק דאה"נ לא צריכא למימר דהוא נהוג בכל זמן, ולכאורה לפי טעמיה של הוזה"ק הרי שפיר צריכא דהרי קסלקא אדעתין למימר דדייקא בזמן שאין ביהמ"ק קיים יתחייב לשלח דהרי או שפיר בעי רחמי, אבל בזמן שהבהמ"ק על מכונו והיכלו הוי"א דלא לחייב במצוה זו, אלא עכ"ה דש"ס דילן לא סבירא ליה טעם זו, וידוע היכא דפליגי הנגלה והנסתר אין לנו עסק בנסתרות, והנגלות לנו ולבנינו. ומסיק דעכ"פ לפי טעמו של הוזה"ק בשבת ויו"ט אסור לעורר יללת אימא עילאה, ואפי' לפי דברי הגמ' גם יהיה איסור צידה דלהרמב"ם צריך לתופסה בכנפיה ושלחה והוי צידה גמורה וכו', עיי"ש שהאריך בזה.

ובשו"ת מנח"א (ח"ב ס' מח) מביא דברי החת"ס והכרחו שהגמ' דידן לא סבירא ליה טעמיה דהוזה"ק דא"כ מה ענה על בזמן שביהמ"ק היה קיים, דאז לא שייכא טעמא דהוזה"ק.

בשו"ת חות יאיר (ס' טו) כתב להסתפק לגבי גדר מצות שילוח הקן האם המצוה היא רק באופן שרוצה ליקח את הבנים, ואז אומרת התורה דקודם יש לשלח את האם ואח"כ יקח את הבנים לו, והיינו שהוא מצוה קיומית, וע"כ אם הולך בשדה ופוגע בקן צפור רשאי לילך לדרכו דלא אמרה תורה שלח תשלח רק אם רוצה את הבנים, או דאפי' אם אינו רוצה ליקח הבנים לו לעצמו, אעפ"כ חיובא רמיא עליהו לשלח את הבנים בכל פעם שיקרא לפניו קן ציפור.

ודבריו מובאין בפתחי תשובה (יו"ד ס' רצב סק"א) ומביא שם בשם ס' משנת חכמים דכמו שאמרו בציצית דהוי מצוה קיומית, ורק בעידן ריתחא מענישין על עשה זו אם לא קיימה, ה"נ שילוח הקן הוי מצוה קיומית, אבל ליכא עונש עלייהו אם לא שלח האם, ורק כשלקח הבנים לעצמו ולא שלח את האם מקודם.

ורוב האחרונים העוסקים בחקירה זו רוצים בהשקפה ראשונה לומר שהא תליא בפלוגתת ר"י ורבנן בגמ' דלר"י אמרה תורה שלח מעיקרא, היינו דעיקר מצוה הוא השילוח אפי' אם לא ירצה ליקח הבנים והיינו שהוא מצוה חיובית, ורבנן סבירי דלא אמרה תורה שלח אלא לאינתוקי לאו דלא תקח האם על הבנים, היינו דס"ל דעיקר קרא אינו המ"ע אלא הלאו שאם בא לזכות בהקן לא יטול האם על הבנים, ואם עבר ונטל יש לו תקנה ע"י שילוח, וא"כ אין שום חיוב להדר אחריו, והרבה דנו בזה.

☆

ובשו"ת חות יאיר (שם) מביא ד' הגמ' בחולין (קמ) סדרי ביצים זה על גב זה, ופי' תוס שנטול התחתונים ומניח האם על העליונים, ומוכח מזה דאין חיוב לשלח האם אם אינו רוצה לקחת הבנים, על כן יניח האם על הביצים העליונים ויקח לעצמו התחתונים.

אמנם אח"כ מביא ראייה דהוי מצוה חיובית מהא דאמרי' שם (קלט) ת"ר כי יקרא קן צפור לפניך מה ת"ל, לפי שנאמר שלח תשלח וגו', (פירש"י ב' פעמים), שומע אני לחזור אחר המצוה עד שתבוא לידו, יכול יחזור בהרים ובגבעות כדי שימצא קן, ת"ל כי יקרא, הרי לן שלא נתמעט מן הפסוק אלא שאין צריך לחזור אחריה בהרים ובגבעות, אבל אם יזדמן לפניו בדרך אם על הבנים מחוייב לקיים המצוה ולשלח את האם, משום שזה לא נתמעט מקראי, עכ"ר.

ובחי' הגז'ר בענגיס (שם) מביא דברי הרשב"א בתשו' (סי' יח') שמבאר הטעם שאין שילוח הקן צריך ברכה, ומבאר דכללא כיל לן דכל מצוה שהיא באה מתוך עבירה כגון השבת גזילה שלא צונו לגזול כדי להשיב וליקח את האם כדי שנחזור ונשלח אותה ועל כיוצא באלו אין מברכין עליהם, עיי"ש.

הרי דפשיט ליה להרשב"א שאין חוב על האדם לקיים מצות שילוח הקן אלא באם עבר ונטל את האם ע"מ לזכות בבנים אז נתחייב בה, והיינו שהוא מצוה קיומית.

ומביא דבשו"ת בנין ציון (סי' יד') הקשה על דברי הרשב"א הנ"ל דהא יכול לקיים המצוה בלא לעבור על הלאו וכגון שיגרש את האם מעל הקן עד שתפרח ואין צריך ליקח אותה ולעבור על הלאו, וכן הקשה שם דאיך אפשר לומר שהתורה תצוה לעבור עבירה למען ננתק אותה אח"כ ע"י מצוה, עב"ד.

וכ' דלא קשה מידי דאין כוונת הרשב"א להוכיח שאי אפשר לקיים המצוה אם לא שיעבור תחילה על הלאו, אלא דבלא"ה פשיטא ליה שאין זה מצוה חיובית כלל על האדם, ועיקרה לא באה אלא לנתק את הלאו באם כבר עבר עליו, וכמו מ"ע דהשיב את הגזילה, ומביא ד' השאגת אריה (סי' ל"ג) שמבאר שדעת הרמב"ם כדעת הרשב"א, ועיין שם שהאריך מאוד לבאר חקירה זו בטוב טעם ודעת.

ובדבר אברהם (שם) גם מבאר דברי הרשב"א דמשילוח דמעיקרא היינו כשלא עבר על הלאו, לא היה קשה להרשב"א אמאי אינו מברך, לפי שאינו מצוה חיובית שאם אינו רוצה ליקח הבנים אינו מחוייב בשילוח וכל כי האי גוונא אין מברכין, והא דמברכין על השחיטה אע"פ שאינו מצוה חיובית שאם לא יאכל אין צריך לשחוט, י"ל משום דבקדשים הוי עשה חיובית להכי מברכין נמי בחולין, כמו שהזכירו הראשונים סברא זו.

ולפי"ז בעיקר מצות שילוח לא היה קשה להרשב"א למה אין מברכין, אלא שהוקשה לו רק בעבר ונטל את האם והשתא מצות השילוח היא חיובית לתקן הלאו, וע"ז תירץ שלא צונו ליקח בכדי שנחזור ונשלח אותה ע"ש.

ותמה מאוד על דבריו דהא הק' ד' הזוהר הק' היינו בתיקוני זוהר (תיקונא ו'), ושם בתיקוני זוהר הקשה קושיא זו ר' אלעזר בריה דרשב"י וז"ל (ב"ק כ"ג): קם ר' אלעזר ואמר והא קדם דגלו ישראל ושכינתא במאי הוי מקיימין שלוח הקן, א"ל רשב"י ברי בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ונשמתין וכו' ע"ש, עב"פ לפי"ז לא תקשי ולא מידי, והוא פלא.

ובשו"ת חכם צבי (סי' פ"ג) דן בחקירה הנ"ל, ומביא ראייה ממתני' (שם קמ"א). האומר הריני נוטל את האם ומשלח את הבנים חייב שנאמר שלח תשלח את האם וגו', דקדקה המשנה לומר חייב לשלח, ולא אמרה לא קיים מצות שילוח הקן, וכן לא אמרה אסור ליטול האם ולשלח הבנים.

ומינה איכא למיפשט דהוא מצוה חיובית ואפי' אם משלח את הבנים חייב לשלח את האם, וכיון שהוא חייב לשלח על כרחק אפי' אם שילח הבנים עדיין מקיים המצוה אם משלח האם, שהרי חיובא הוא לשלח והיינו דהוא מצוה, ומה שאמרה תורה והבנים תקח לך הוא רשות, כעין דדאמרה ששת ימים תעשה מלאכתך שהוא רשות ולא חובה, (ועיי' ביואל משה מאמר ישוב אי"י (אות ע"א) שמפלפל בדבריו).

אמנם מדברי רש"י משמע דלא סבירא ליה כן, דבגמ' איבעיא לן (קמ"ג) סדרי ביצים זה על גב זה מהו, ופירש"י אם נתכוין ליטול את התחתונים מי הוי אמצעים חציצה ופטור לשלח או לאו עב"ל. ואי נימא דאפי' אם אינו נוטל הבנים חיובא רמיא עלייהו לשלח האם, א"כ מאי תיבעיא ליה הרי חייב בכל גוונא בשילוח האם משום ביצים העליונים, ולולי ד' רש"י היה אפשר לפרש איבעיית הגמ' באופן אחר דאיבעיא ליה לגבי הלאו דלא תקח האם על הבנים דלא עבר אלא אם נוטל האם והבנים כפשטיה דקרא לא תקח האם על הבנים, אבל הא פשיטא ליה דעשה מיהא איכא אפי' במניח הבנים ונוטל האם כלשון משנתנו חייב לשלח, אבל דברי רש"י אי אפשר לפרשם בזה האופן, איברא דדברי רש"י צריכין ביאור, דהיכי תיסק אדעתין שיהא מותר לו לקחת הביצים התחתונים והאם מעל הביצים העליונים, הגע בעצמך שאין כאן אלא ביצים העליונים לבד ורצונו ליקח האם ולהניח הביצים מי לא חייב בשילוח, הלא משנתנו

בכל אופן שתפרשנה היא סותרת את זה. ע"כ מסיק דנראה לו ברור דהיינו דקשיא ליה לתוס' על דברי רש"י וע"כ מבאר באופן אחר, עיי"ש בדבריו עוד, (ועי' בתשו' חת"ס (שם) בתשו' מהר"י אסאד (ח"ב סי' קד) שדנו בדברי החכ"צ בארוכה וכן בדבר אברהם שם).

1 קהילות אסטיילונגן 2 מודעות וחדשות
3 הוק-אפי' 4 זכרות קודש 5 מסיכות
6 שיעורים ודרשות 7 תק וחזיר 8 מערכת

קול
סאטמאר

718-305-6942   212-444-9899

ברוקלין 718-504-2188
קרית יואל 845-537-6660
מאנסי 845-694-4550
לאנדאן 020-8002-9580
מאנטשעסטער 0161-420-8878

צו ספאסערן | אדווערטייזין רופט:
718.554.7549

718-305-6942 • 212-444-9899

Cong. Yetev Lev
D'Satmar

קהל יטב לב
ד'סאטמאר

163 Rodney Street • Brooklyn NY 11211 • Tel. (718) 302-6720 • Fax: (718) 486-2473

ב"ד

זמני כניסה

אל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לקראת ימי הרחמים והרצון הבעל"ט

וויליאמסבורג

ביום א' וביום ג' פרשת כי תבא
ביום א' וביום ג' פרשת נצבים-וילך
ביום א' וביום ג' פרשת האזינו

משעה 5:00 עד 9:30 בדיוק

בביתו נאווה קודש - 152 היוז סט.

***

קרית יואל

ביום ב' וביום ד' וביום ה' פרשת כי תבא
וביום ב' פרשת נצבים-וילך
וביום ב' פרשת האזינו

משעה 7:00 עד 11:00 בדיוק

בבית רבינו זי"ע - איהעל קט.

בברכת כתיבה וחתימה טובה
הנהלת הקהלה

Kolel Atzi Chaim
Tzedukes
Reb Meir Baal Hanes

כולל עצי חיים
לצדקת
רבי מאיר בעל הנס

הוד והדר פעלם וצדקתם עומדת לעד

בשער בת רבים נשיא אלומות גודש, ונביע רגשי תודה וברכה לכבוד העוסקים במלאכת הקודש,
העסקנים החשובים והיקרים, פעולותיהם הטובים נודע בשערים, שמם משבחם ומפוארם,

הלא המה

מו"ה **נפתלי הירצקא שווארטץ** הי"ו

מו"ה **שמואל קרויס** הי"ו

מו"ה **שמחה ישראל אפפעל** הי"ו

מו"ה **שלמה מיכאל מארקאוויטש** הי"ו

ואתם עמם יתברכו הבהורים החשובים והמופלגים בתו"ש

כמור **יואל אביגדור כהנא** נ"י
כמור **שמואל מאיר פעלבערבוים** נ"י
כמור **שאול יחזקאל גליק** נ"י
כמור **איזיק ליפא ווידער** נ"י
כמור **יונתן בנימין קויפמאן** נ"י

כמור **חיים אלעזר שווארטץ** נ"י
כמור **אהרן יודא פאלאטשעק** נ"י
כמור **אפרים פישל רייך** נ"י
כמור **אברהם ברוך לאנדא** נ"י
כמור **ישראל עקשטיין** נ"י

הם המה שהיו לנו לאחיעזר ולאחיסמן
ביומא דהילולא רבא של מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע
לעורר לבב אנ"ש הבאים לשפוך שיח על הציון הק'
ולהתרימם למען כוללינו הק' אשר יסודתו בהררי קודש
ע"י רבותינו הק' עצי התמרים נבג"מ

ויה"ר שזכות הגדול של מרן בעל ההילולא זי"ע יגן בעדכם, ואלקא דמאיר יענכם, ואך טוב וחסד
ירדפכם, כל ימי חייכם, עדי נזכה לביאת משיח צדיקנו, ומלכינו כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
בראשינו, במהרה בימינו אמן.

כעתירת וברכת
הנהלת הכולל

פניני התורה

פנינים וחידושים בגמרא מס' סוטה
הנלמד במסגרת חבורת "סודי התורה"

מ'נע"ו אחד המג"ש שליט"א

"וראו כל עמי כי שם ה' נקרא עליך",

ותניא ר"א הגדול אומר אלו תפלין שבראש".

תפילין 'שבראש' מצילים ולא תפילין 'שעל הראש'

ויתעלה. אחר כך שאל בעל המלון להגאון מדוע נרעד ונבהל הבליעל מפניו, ויאמר לו הגאון משום שראה את התפילין שעל ראשי. תמה בעל המלון הן גם אני התפללתי בתפילין על ראשי ומדוע בכל זאת היכני.

השיב לו הגאון, אתה נושא את התפילין על ראשך, ואני בתוך ראשי, כלומר אתה נושא את התפילין ללא כוונה, וללא מחשבה לשעבד עצמך לעבודת הבורא, כאשר מצות תפילין נועדה לעורר לב האדם להיות עבד נאמן. והכתוב אומר "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" ודרשו חז"ל "אלו תפילין שבראש", דקדקו לומר "שבראש", ולא "על הראש", היינו שאם על ידי התפילין יהיה נקרא שם ה' עליך, אז "ויראו ממך".

בגמרא (סוטה י"ז). "דכתיב 'וראו כל עמי כי שם ה' נקרא עליך', ותניא ר"א הגדול אומר אלו תפילין שבראש".

שם י' נקרא ר"ת 'שין'

כתב רבנו בחיי (עה"ת) "שם י' נקרא עליך ויראו ממך", ר"ת 'שין', והיינו כשיראו אותך עטור בתפילין של ראש, שיש בהם האות 'שין', על ידי זה יתירא ממך, כי האות 'שין' היא רומזת אל שמו יתברך ש-ד. ובוזה שמו יתברך נקרא עלינו.

"תפילין שבראש", ולא "על הראש"

מתאמרא בשם הגר"א לדייק דברי חז"ל "אלו תפילין שבראש", ולא אמרו 'אלו תפילין שעל הראש', דכוונת חז"ל לרמוז בזה דלא סגי בזה שמניח תפילין 'על' הראש, אלא צריך שיניח התפילין 'בראשו', שבראשו ובמוחו יהיה כל הכתוב בתפילין, כי קדושת מצות תפילין צריכה להיות בפנימיות הראש, שצריך שיקבל עליו עול מלכותו יתברך במצוות תפילין.

בספר כתר תפילין מובא, שמעתי מספרים על הגאון מוילנא (הגר"א), שפעם אחת לן לינת לילה בבית מלון, ויהי בבוקר עמד בעל המלון להתפלל שחרית והניח תפילין כדת וכדין, וגם הגאון ז"ל עמד להתפלל בחדרו תפילת שחרית מעוטרת בטלית ותפילין, והנה פתאום בא איש איכר בליעל והתחיל להכות את בעל המלון מכות רצח, ויזעק זעקה גדולה ומרה.

ויהי כאשר שמע הגאון זצ"ל את צעקת בעל המלון, ויפתח הגאון את דלת החדר, ויהי כאשר ראה הבליעל הזה את הגאון זצ"ל נפחד מאוד ויפול מלא קומתו ארצה

רמז על איסור הסחת דעת מתפילין

"לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא" (שמות כ' ד) יש לומר בכחית רמז על איסור הסחת דעת מהתפילין (מנחות ל"א), והיינו ע"פ משאחז"ל (ברכות א) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך" (דברים כ"ה ב) אלו תפילין שבראש.

והיינו "לא תשא את שם ה'" זו תפילין הקדושים, "לשוא" לשיח בהם דברי שוא ותפל. וח"ו לעם בני הנשואים שם ה' על ראשם להסית דעת מהם אף רגע, וכח"ק שאמרו שם בגמרא (מנחות ל"א) מציין שיש בו אוכרה אחת אמרה תורה והיה על מצחו תמיד (שמות כ"ה ל"ח) שלא יסיה דעתו ממנו, תפילין שיש בהם אוכרות הרבה על אחת כמה וכמה, ובפרט לדבר בהם דברי רוח אין קץ הכל הבלים, שזה הוא ודאי בנדר "לא תשא את שם ה' לשוא", כי זה הוא שוא בעצם הבל ואין במעיל לדרכי השי"ת.

והאר"י הקדוש לא היה מדבר בבית הכנסת אף בדברי תורה ויראה, ומכש"כ בתפילין הקדושים שהם קדושה עצמיות היטב.

(מוחזא אברהם פרשת יתרו)

Kolel Atzi Chaim
Tzedukes
Reb Meir Baal Hanes

כולל עצי חיים
לצדקת
רבי מאיר בעל הנס

ויברך אלוקים את יצח"ק

בברכת התורה, ובאותות הערכה והוקרה, נשגר בזה ברכת מזלא טבא, לכבוד ידידינו החשוב האי צנתר דדהבא, בפי ישרים תהילתו, יראתו קודמת לחכמתו, ויזרע יצח"ק מזה שערם, בפעולותיו הטובים והיקרים, מסור בלב ונפש למען החזקת כוללינו המעטירה, ברוח נדיבה ומסורה, ה"ה

הרה"ח ר' יצחק אייזיק וויזעל שליט"א

גבאי הקודש לטובת כוללינו הק' בווייליאמסבורג יע"א

לרגל שמחתו בהולדת נכדו למזי"ט

אצל בנו ידידינו האי צנתר דדהבא, ברא כרעא דאבא,
מופלג בכל מידה ומעלה, נודע לשם ולתהילה

הר"ר יואל וויזעל הי"ו

מגדולי העסקנים דקהילתנו הק' בבארא פארק

ה"ר שמשמחה זו יושפע לו רב תענוג ונחת, תורה וגדולה במקום אחת, ויזכה להמשיך במעשי הצדקה והחסד לפרט ולכלל, ולעמוד לימין החזקת הכולל, עדי נזכה לקיבוץ ישראל, בביאת הגואל, ומלכינו בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

החותמים למען שמו בתודה וקול זמרה

הנהלת הכולל בארה"ק   הנהלת הכולל בארה"ב

תולדותיהם של צדיקים ומעשייהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא רצדיקיא

הגה"ק רבי יעקב ישראל בן הגה"ק רבי מרדכי זי"ע מטשערקאס בעל "עמק תפילה" יומא ההילולא י"ג אלול (תרל"ו)

הגה"ק רבי יעקב ישראל מטשערקאס זי"ע נולד בשנת תקנ"ד לאביו הרה"ק ר' מרדכי מטשערנאביל זי"ע ולאמו בתו של הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע. כבר משחרית ימיו הצטיין בגדלות המוחין ובגינותיו קדושה, אשר כל רואיו הכיר שלגדלות נוצר, נתברך ה' בכשרונות משובחים ובאהבת התורה, והי' לומד בהתמדה נפלאה שעות שעות, וראה ברכה בלימודו, ומשנה לשנה גדל בבקיאות ובחריפות.

עוד זכה להכיר את זקינו הגה"ק ר' נחום מטשערנאביל זי"ע בעל "מאור עינים", ועד ליומו האחרון של הסבא קדישא הי' שריו במחיצתו וסופג מעבודתו הק' שקיבל ממרן הבעשטה"ק שהי' מבני ההיכלא קדישא.

בשנת תקס"ט כשהגיע לשנתו הטי"ו בא בברית האירוסין עם בתו של הרה"ק ר' דובער האדמור"ר האמצעי מליבאוויטש בן הרה"ק בעל התניא זי"ע, אחר חתונתו נשאר במחיצתו של הרה"ק הבעל התניא זי"ע ורכש מפי קדשו הרבה קניני תורה וחסידות, מקץ שנתיים ימים אחרי פטירת הבעל התניא ישב אצל חותנו בעיר ליבאוויטש חמש עשרה שנים והוסיף תורה על תורתו וקדושה על קדושתו, עד כי ידיו הי' רב לו בכל מקצועות התורה בנגלה ובנסתר, בשנת תקפ"ח נסתלק חותנו, או חור אל בית אביו הק' בטשערנאביל.

בשנת תקצ"ד הכתירוהו אנשי העיר הארנאסטייפעל אשר באוקריינא כ"מגיד מושרים", ובהסכמת אביו הק' התחיל לנהוג עוד בחייו עדה ופתח או בית המדרש משלו ומרחוק ומקרוב התחילו לנהור אליו חסידים מבקשי ה' שחיפשו הדרכה בעבודת ה', ופשוטי עם שבאו לקבל עצותיו וברכותיו, אף אביו המגיד הק' שעמד על רום מעלתו נהג כפעם לפעם לשלוח אליו חסידים שיתקשרו אליו, לאחר שלשה שנים בפטירת אביו הק' הלך וגדל פי כמה עדתו ואלפים נהרו אליו להדבק בו לרבות הרבה מתלמידיו אביו, בשנת תר"כ כשמלאו לו כ"ד שנים ליישבתו בהארנאסטייפעל, גמר בדעתו לעזוב את הארנאסטייפעל מטעם הכמוס עמו, ועבר לטשערקאס וגם הרבה חסידים שהיו מקושרים אליו בעבותות אהבה נטשו את העיר ועברו לגור אצלו בטשערקאס, שם ישב עד יום פטירתו, ועל שם העיר הזאת נקרא הרה"ק מטשערקאס.

בשנת תרכ"ג נחלה הרה"ק מטשערקאס והי' נחלש מיום ליום, ונכדו החביב ר' מרדכי דוב מהארנאסטייפעל זי"ע לא משמטתו יומם ולילה, יום אחד אמר הרה"ק מטשערקאס לנכדו, הרופאים שוא ידברו, אין אני חולה, דע לך בני שמקור כל חולה היא מפגמית רוחנית, כאשר פוגמים באבר רוחני או נחלה אבר גשמי, התבוננתי במה פגמתי, ומצאתי שפגמתי שלאחרונה הי' לי הרבה טרדות ולא יכולתי ללמוד הרבה תורת הנגלה, לכן אני מקבל על עצמי ללמוד בכל יום הי' פרקים משניות בכל יום, וכשאמר מלים אלו מיד התאווש ממחלתו, ופנה שנית לנכדו ואמר לו: אולם מעתה עלינו להיפרד איש מעל רעהו, צא להארנאסטייפעל, הגיעה שעתך למלוך, ר"מ התחיל לשכנע את זקנו שיחזור בו, עודני רך בשנים ואיככה אוכל ליטול המשרה, אבל הרה"ק מטשערקאס עמד בדעתו ואמר לו: שעתך הגיעה, וכבר אמרו חז"ל אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלוא נימא, אם יש את נפשך שאחיה עוד או עלינו להיפרד, ואלקים אשר התהלכו אבותי לפניו יהי' עמך בכל אשר תפנה, וכך הוה, שר"מ יצא למלוך בהארנאסטייפעל, להיות רבי לחסידים, והוא אברך בן עשרים ושלוש שנים בלבד, הרה"ק מטשערקאס המשיך לנהוג את העדה בטשערקאס עוד שבע עשרה שנים, הסבא והנכד המשיכו להיות מקושרים אהדדי בקשר אמיץ אף בשנים הבאות, ואהבה נפלאה שוררת ביניהם מבלי שתיגע מלכות בחברתה, והרה"ק רבי מרדכי דוב זי"ע גם נוסע מפעם לפעם להסתופף בעל קדושת זקינו.

ביום שבת קודש י"ג אלול שנת תרל"ו השיב את נשמתו ליוצרו, נכדו הרה"ק מהארנאסטייפעל מתאר בהקדמת הספר את הסתלקות זקינו לשמי רום במיתת נשיקה "ואחרי אשר נגנו מאתנו ארון אלוקים, ובהאי רצון דעתיקא קדישא בשעתא דרעוא דרעוין בעת מנחת שבת נתעלה ואיתגנו נשמתו הטוהרה, ואו אסתלק מן עלמא, איתעטיף ושכיב על ימינא ואנפוהי חייכין". ובהספד שערך עליו (מזבא ב"עמק חכמה") קונן מרות על אשר "שתים נהג קרה לי בשנה אחת, אשר מקודם נלקח מאתנו הנשר הגדול שר התורה חותני הגה"ק מסאנו זי"ע ועכ"ו (שנסתלק באותה שנה בכ"ה ניסן), ואחרון הכביד זקני הק' והטהור המפורסם איש אלוקים קדוש וגורא הכימ, אשר אמרנו ביצולו נחיה בגוים, אבי אבי רכב ישראל ופרשיו".

פועל ישועות

הי' מפורסם לאיש קדוש מאד שמו הגדול הלך למרחוק כאיש פלא ופועל ישועות בקרב הארץ אשר תפילתו עשתה רושם בשמים לעשות לעשות ומופתים בארץ, פ"א כתב לו אביו הקי: "ראיתי בחזיון לילה שתפלתך בעד כלל ישראל עושים פירות בשמים, על כן תרבה ליקח מעות מישראל".

באמצע הדרך יצא לפתע מחדרו אל הקהל שהי' שם ושאל "מי מכם זוכרים את פלוני בן פלוני, רבים השיבו: בוודאי זוכרים אנו אותו, הלא שבק חיים לפני שנים אחדות, הוסיף כמדבר לעצמו: לא מצא לו מקום אחר לבוא אלי, כי אם דוקא פה על פני המים", אימה גדולה נפלה על הקהל בהבינו שמתעסק עתה בתיקון נשמה מעלמא דקשוט, חזר ושאל: יהודי כשר הי', השיבו: בוודאי כשר הי' אחד משלנו הי', ולא אמר דבר וחזר לחדרו, כשהגיעו אל החוף, הי' שם הרבה בעלי עגלות שרצו לזכות שהרבי יסע עמו, והוא עמד בין הבעלי עגלות ובחר לו אחד מהם, באמצע הדרך הראה לו על סוס אחד ואמר לו שיתן לו את הסוס במתנה, היהודי השתומם על הבקשה הזאת, איך ימסור סוס זו להרבי הלא סוס זו מושך לו את העגלה יותר טוב מן שאר סוסיו והדי בלעדיו ישאר בלי פרנסה, באמצע הדרך עברו את ביתו של הבעל העגלה אמר לו הרה"ק מטשערקאס, בוא ונרדה לשהות בצל קורתך, ונכנסו אל הבית, התחיל לדבר עמו על אותו נפטר שדיבר על הספינה, נזכר הבעל העגלה, שהי' זה שותף לבעודתו, וכי נשאר חייב לו סכום כסף, שאלו אם יש לו ממנו את שטר החוב, חיפש הבעל העגלה ומצא את השטר, ביקשו הרה"ק מטשערקאס שיתן לו את השטר במתנה, כיון שנעתר לו, לקחו וקרעו לגזרים, באותו רגע נשמע מבחוץ קול רעש, כשיצאו בחוץ ראו את הסוס צנח ארצה ומת, עיניו של הבעל העגלה חשכו, אולם הרה"ק מטשערקאס נחמו ואמר לו בגלל הסכום שנשאר חייב לך, לא מצאה הנפש מנוח, ונאלץ להתגלגל ולעבוד אותך בנאמנות, למשוך עגלה, עכשיו שויתרת על השטר בא על תיקונו.

כל גדולי הדור חדרו לשמו, הרבה סיפורים נפוצו בקרב העם על נסים ונפלאות שעשה אלקים על ידו, על הכוחות העילאיים שהפעימו בקרבם להמתק דינים בשרשם ולתקן נשמות וגלגולים, לבטל גזירות קשות בצקון לחשו, לרפא חולים בסגולות וקמיעות, פ"א באו לפניו וסיפרו לו שהתפשט מגיפה בעיר אחת הסמוכה לקיוב, והרבה מאחב"י ניגפים, והפצירו בו לעורר רחמי שמים, מיד קם ונסע לשם ואמר שיתאספו כל הקהל ברחוב העיר, אנשים נשים וטף, וישא מדברותיו לפנייהם בהתעוררות גדולה, ולבסוף פרש כפיו אל העדה וקרא בפסוק מפרשת ראה, ואמר בזה"ל: "ראה אנכי" ראו אותי, הסתכלו בקלסתר פנים שלי, "נותן לפניכם היום ברכה", כי ברך אברככם שכל הרואה אותי היום זה מובטח לו שישלים שנתו, ותיכף נמתקו הדינים מעל יהודי המקום והמגיפה נעצרה.

לתקו עולם

הרה"ק המגיד מטשערנאביל זי"ע אמר פע"א: "אני ובניי באנו לעוה"ז לתקן נשמות המתים והחיים", ואכן הרבה סיפורים נפוצו מן המגיד ובניו בהקשר לזה, גם אצל הרה"ק מטשערקאס זי"ע ראו את הדבר הזה שהשתדל לתקן נשמות החיים והמתים, פ"א נכנס לתפלת מנחה בערב ראש השנה מאוחר מאד, בראותו שהעולם מתמיהים על שאיחד כל כך, אמר: "מיר אלע ברודער, און אונזער ר' יעקב יצחקל (הוא הרה"ק ר' יעקב יצחק ממאקאריב זי"ע בן אחיהם ר' מנחם נחום ממאקאריב זי"ע שכבר לא הי' אז בחיים וכלל את בנו במקומו בין האחים) קומען נישט אריין דאענען מנחה ערב ראש השנה, ביו מיר זענען מתקן יעדן אידי'ס קוואליק נשמה".

עין רואה
חסידים הראשונים היו אומרים, שכל רו לא היה אנסי ליה, ועיניו היו צופות ורואות כל נעלם אפילו ממרחקים של זמן ומקום, פעם אחת בערב פסח אחרי שהשלימו נקיון הבית וביעור החמץ מכל חורים וסדקים שאל לאחד מנכדיו אם בדקו היטב בכל המקומות, וענתה בחיוב, אמר לה שתבדוק שוב בהחביות הגדולות של ה"טיי", המונחות במקום פלוני, ותיכף הלכה לבדוק ואמנם מצאה בתוכן פתיתי חמץ וביערה אותם, עכשיו פנתה אל זקנה, אם צריך לבדוק בעוד מקומות, אולי שכחה לבער, והשיבה שאין צורך לבדוק כי אין עוד חמץ בבית.

מעשה פלא אירע כשנסע מטשערקאס להארניסטייפל להשתתף בנשואי הנינה בתו הבכירה של נכדו החביב ר' מרדכי מהארניסטייפל, הפליג אז בספינה בלווי קהל רב,

לעי"נ

הרבנית הצדיקת

מרת פעסיל לאה טייטלבוים ע"ה

בת הרה"ק רבי אהרן זללה"ה אבד"ק וואלאווע

מחברתו הטהורה של מרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

נלב"ע כ"ג תמוז תש"ע

סדר השנה

ב"ה

אנ"ש
אומעטום
ביים מגבית הכללי
ביום כ"ז ניסן יומדה"ל פון מן
רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

אנ"ש אין
מאנסי
ביים מגבית השנתי
ביום ה' פרשת מטות-מסעי
העעל"ט

אנ"ש איבער מאץ
נו יארק האבן שוין
במשך השנה
ארויסגעצייגט זייער
ווארמקייט לטובת

אנ"ש אין
וויליאמסבורג
ביים "דינער הראשונה"
בילל מוצע"ק פרשת
תחמה העעל"ט

אנ"ש אין
בארא פארק
ביים מגבית השנתי
ביום ה' במדבר
העעל"ט

צדקת רבי מאיר בעל הנס
פולק
עצי היים

אין קרית יואל

באשטימט
געווארן

פרשת כי תבא

איז אויך
קומענדיגע וואך

דער מגבית השנתי

לע"נ הרבנית הצ' פעסיל לאה בת הגה"ק ר' אהרן ע"ה
אשת חבר כ"ק מן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע מייסד סלנו

מיט גרויסע סכומים

שליסט איין אן

שיר השירים אשר לשלמ"ה

בברכת התורה, ובאותות הערכה והוקרה, נשגר בזה ברכת מזל טוב, לידידינו האברך החשוב האי צנתר דדחבא, ושמנוא"ל בקראי שמו, טעמו ונימוקו עמו, שלמ"ה שמו ושלימה משנתו, יראתו קודמת לחכמתו, מסור בלב ונפש למען החוקת כוללינו המעמירה, ברוח נדיבה ומסורה,

שמדצ"ל שלמה ודייסהדיז

מגצ"י הקודש לסוצצ"ל פולליץ הק'
בפייה"ב ליעצ"ל יע"צ

לרגל תת ה' שמחה במעונו
בהולדת הבן ני"ו למזל טוב

יה"ר שיזכה לגדלו לחנכו על מבועי התורה, לשם ולתפארה, מתוך רב שמחה ואורה, וזוכה להמשיך לעמוד לימין החוקת הכולל, עדי נזכה לקיבוץ ישראל, בביאת הגואל, במהרה בימינו אמן.

העברכים בתודה וקול זמרה
הנהלת הכולל

אלקא דמאיר עננו

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — קלג — בלתי מוגה

ניחום אבלים ע"י הגה"צ רבי דוד מייזליש שליט"א

גאב"ד קהלתינו הק' מאנטריאל יע"א

בבית כ"ק מרן רבינו שליט"א – בקרית יואל יע"א

יום ב' פרשת מטות מסעי תש"ע לפ"ק – אחרי הלווייה

רבינו: יא, כ'האב אמאל געפרענגט פון טאמזן צי ער האט געקענט דעם וואלאווער רב, האט ער מיר געזאגט אז ער האט איהם דעמאלטס געזעהן.

א' הנרבהים: ס'איז אויך אזוי געווען ווען אנדערע רבנים זענען געקומען?

רבינו: ער האט עס קיינמאל נישט געמוהן, ס'זענען געקומען אסאך רבנים, און ס'איז קיינמאל נישט געווען אזוי, אז ער זאל אהיים רופן פון הדר ווען עס קומט א גאסט – ער איז געווען זיין ערשטע שוועסטער קינד (כי הגד"ק ר' יוקל מוואלאווא ז"ל הי' חתן מרן הייטט לב ז"ל אבי מרן הקדושת יו"ט ז"ל).
ס'איז א מעשה פלא...¹

חסר תחילת השיחה והכל על דאברין

רבינו: דער טאטע ז"ל האט דערציילט א אינטערסאנטע מעשה, א מעשה פלא, דער טאטע איז נאך געווען א יונגל, און ער האט געלערנט אין חדר, און דער זיידע (מרן העצי הי"ד) האט איהם געלאזט רופן פון הדר, אז ער זאל אהיים געקומען, אריינקומענדיג אין שטוב איז געזיצן דער זיידע דער עצי הי"ד, און געבן איהם איז געזיצן איינער וואס ער האט איהם נישט געקענט – דאס איז געווען דער אנדערער זיידע, די מאמעס טאטע, דער וואלאווער רב (הגד"ק רבי אהרן טייטלבוים ז"ל) – דער זיידע (מרן העצי"ה) האט איהם צוגערופן און געזאגט 'געב שלום, דאס איז דער וואלאווער רב', און האט געזאגט פאר'ן וואלאווער רב 'דאס איז מיין זוהן' און האט איהם אנגערופן אויפן נאמען ווי אזוי ער הייסט, און נאכדעם האט ער געהייסן פאר'ן טאטן ער זאל צוריק גיין אין חדר.

אב"ד דקהלתינו במאנטריאל: דעמאלטס האט ער געזעהן זיין שווער, דאס איינע מאל וואס ער האט איהם געזעהן.

¹ הדבר היה לפלא מה שקרא את רבינו מזהדר לבוא לראות את האורח, דבר שלא היה רגיל לעשות, ובשעת מעשה לא היה מובן פשר הדבר, ורק אחרי המלחמה אחר שזו הרבנית הצ' מווא"ר בתו של דודו הגה"ק מקערעצקי ז"ל ויוצ"ח הי"ד נעקד"ה, הציעו לרבינו ז"ל את השידוך עם הרבנית הצ' ע"ה בתו של הרה"ק מוואלאווע, אז הבינו כי מרן העצי הי"ד ראה זאת ברוח קדשו ורצה שבנו מרן ז"ל יראה את חותנו הק', כי מאז ומעולם לא ראה את חותנו רק בפעם ההוא.

התודה והברכה לידידינו הרבני הנגיד הנכבד והמפואר רב פעלים לתורה ולתעודה

מוה"ר מיכאל מנחם גרשון שלעזינגער הי"ו

מעסקני עוואב"י וויליאמסבורג יע"א

אשר נדב סכום נכבד להוצאת גליונינו

לעילוי נשמת הרה"ח ר' יצחק יחיאל ב"ר שמואל ז"ל - גלב"ע י' אלול

אב"ד דקהילתינו במאנטריאל: יא, כ'האב עם געהערט פון איהם. רבי זלמן לייב איז שפעטער געווארן א איידעם ביי איהם (ביוויר' הי' חתנו של דודו מרן רביה"ק בעל דברי יואל ז"ל, ואח"כ כשנפטרה זו' הרבנית הצ' רחל ע"ה נשאר ביוויר'ש את בתו של דודו הגה"צ ר' זושאלע מראצפערט הי"ד בן הרה"ק ר' שלו אליעזר ז"ל).

רבינו: מ'האט איהם גערעדט דעם פעטער'ס מאכטער נאך דעמאלטס (עוד בחיים חיותו של מרן העצי חיים ז"ל).³

אב"ד דקהילתינו באנטריאל קם לנהם

בעל דברי יואל ז"ל, ועי' באבני שוהם (לכ"ו אב, עמ' נ"ג) שמוכא שם דברי רבינו ז"ל: "זכור זכור אחרי מסיבת הילולא קדישא של ק"ז הגה"ק בעל ייטב לב ז"ע ביום ו' אלול שנת תרפ"ה לפ"ק בק"ק סיגוט יצ"ו כאשר התאכסן אז מרן כק"ד זללה"ה שם בסיוגט בבית הרה"ח ר' יוסף כ"ץ ע"ה (כי דרכו של מרן ז"ל היתה לבא לעירנו סיגוט בימא הילולא של אמתי ורבותי הקדושים זללה"ה), בא אלי כ"ק אבא מארי הגה"ק זללה"ה ואמר לי שאלך צום ארשיווער רב ה"ה מרן כק"ד זללה"ה ותאמר בשמי שאני הוא ששלחתי אותך אליו שינסה אותך בלימודך, ולא הבנתי אז טעמו ופירושו על מה הוא, עד אחרי כמה חדשים כאשר הסתלק כ"ק אבא מארי הגה"ק זללה"ה ביום ו' שבט שנת תרפ"ו לפ"ק, ואז כבר הרגשתי וידעתי טעם הדבר על מה שציוה עלי אבא לילך ולהתדבק במרן כק"ד ז"ע ולהסות בצילו הטהורה, ומני אז היתה נפשי קשורה בנפשו הטהורה ומצאתי שם את שאהבה נפשי, ואח"כ נסעתי לעיר קראלי יצ"ו להתאכסן בביתו נאווה קודש והי' לי לאב ולפטרון בגשמיות וברוחניות באלו הימים כולן שיוני לטובה, וזכרון למקראי קודש הם לעולם ולא ימושו מזכרוננו", עיי"ש.

עוד בחיים חיותו של מרן העצי חיים ז"ל כבר נדברו בדבר קשר זה, והעצ"ח שלח פעם את הרה"ח ר' בן ציון ש"ב מנסטרימבא ז"ל לאורשוואו לרביה"ק ז"ע לעסוק בענין השידוך, וכאמור שבעת שהי' רביה"ק בסיוגט על יומא הילולא של מרן הייט"ל בשנת תרפ"ה בעיר סיגעט, שלח אז העצי חיים אל רביה"ק את שני בניו ר' זלמן לייב ורבינו שליט"א לתהות על קנקנם, ואז החליטו בנינים להשתדך, אבל מה יצא הדבר שלא יצא הדבר מוכא אל הפועל עד אחר פטירת העצי"ה, ובשעת הלויה הכריז רביה"ק שר' זלמן לייב נעשה חתן אצלו עם בתו מרת רחל ע"ה, ומיד אחר הלויה הלך לבית אחיו העצי"ה לאחל לגיסתו הרבנית ברכת מוול טוב ואמר לה: מוול טוב, מוול טוב, זלמן לייבעל'ע איז געווארן רב, רחל איז געווארן רעביצין".

אב"ד דקהילתינו במאנטריאל: ער האט קיינמאל נישט ארויף גערופן די קינדער, ס'איז געווען רביסטעווע פון איין זייט און א שטוב פון איין זייט.

א' הנזכרים: ער איז שוין דעמאלטס געווען וואלאווער רב?

רבינו: יא (כי בס"ז אלול תרפ"ד נפטר אביו הגה"ק ר' יוקל ז"ל, ואז נתמנה הגה"ק ר' אהרן למלאות את מקומו ברבנות וואלאווא).

זיין ברודער רבי נפתלי איז געווען באטורער רב, און ער איז געווען וואלאווער רב, און שפעטער ווען רבי נפתלי איז אוועק, איז דער וואלאווער רב געקומען אויף באטור.

אב"ד דקהילתינו בב"פ: ווען ער איז געווען אין באטור איז ער שוין נישט געזונט געווען.

אב"ד דקהילתינו בב"פ: ווי אלט איז געווען דעמאלטס דער שווער?

אב"ד דקהילתינו במאנטריאל: א יונגל.

רבינו: אונטער עלף יאר, ביי עלף יאר האט דער זיידע ז"ל (מרן העצי חיים) שוין נישט געלעבט (כי מרן רבינו בעל ברך משה ז"ל נולד ביום כ"ג חשון שנת תרע"ה, ואביו מרן העצי"ה נפטר ביום ו' שבט שנת תרפ"ו).

אב"ד דקהילתינו במאנטריאל: איך מיינ אז מיר האט דער שווער ז"ל געזאגט אז ער האט גערופן ביידע, דעם שווער און דעם ברודער רבי זלמן לייב (ה"ה הגה"צ אבד"ק סיגעט הי"ד).

רבינו: כ'האב געהערט פון טאטן ז"ל אז איינמאל ווען דער פעטער ז"ל איז געווען אין סיגוט – ער איז געווען דעמאלטס אוירשיווער רב – האט דער זיידע ז"ל (מרן העצי חיים) גערופן ביידע סיי רבי זלמן לייב און סיי דעם טאטן ז"ל און ער האט זיי געזאגט 'נייט'ס אריבער צום אוירשיווער רב, כ'זויל ער זאל ענק פארהערן'.²

2

מרן רבינו בעל ברך משה ז"ל סיפר זאת ברבים מוצג'ק פרשת ראה שנת תש"מ לפ"ק בעת קבלת נור הקודש להיות מ"מ דודו מרן רבינו

ישועות און רפואות בזכותיה דרבי מאיר

נפשי בשאלתי מוול אנ"ש היקרים שיחיו צאי לך בעקבי הצאן ושאו ידיכם לשקול שקלי הקודש לתת את תרומת ה' לטובת כוללינו קופת רבי מאיר בעל הנס ולהחזיק קופת הצדקה בתוך ביתו אל תוך בתיכם להניח ברכה. **ואלקא דמאיר יענינו בצירוף זכות אבותינו הק' מייסדי כוללינו** להוושע בדבר ישועה ורחמים בבני בריכי הי אריכי ומוזוני רוחי, רב ברכות ושובע שמחות, היי נחת וכט"ס, עדי נוכה לראות בישועתן של ישראל וציון במשפט תפדה ושביה בצדקה בב"א. (לשון רבינו שליט"א במכתב קודש)

לגבית השנית פרשת כי תבוא תש"ס • קרית יואל י"א

דאמר: המקום ינחם וכו' מזאל נישט וויסן פון קיין שום צער, זי זאל קענען זיין א גוטע בעטער, מזאל אונז קענען רופן נאר אויף שמהות. **רבינו:** מזאל הערן בשורות טובות תמיד.

ניחום אבלים ע"י הגה"צ רבי אברהם צבי וואזנער שליט"א

רב דקהלתינו הק' במאנסי יע"א

בבית כ"ק מרן רבינו שליט"א - בקרית יואל יע"א

יום ג' פרשת מטות מסעי תש"ע לפ"ק

ברענגט דארט א מעשה אז א קינד איז ל"ע נפטר געווארן, איז מען געגאנגען מנחם אבל זיין דעם צווייטן טאג. **רב דקהלתינו במאנסי:** די ווייטאג איז נאך אזוי שטארק, אז מ'קען דעמאלטס נישט קומען טרייסמן. **רבינו:** דאס איז דער הסבר, אזוי שטייט מאקע.⁵ אבער אויב כ'זאג אז אבילות איז א דאורייתא, און איך נעם אן אז ניחום אבלים איז אויך א דאורייתא,⁶ וואלט דער שכל געווען מקיים צו זיין א מצוה דאורייתא אין דעם טאג וואס מ'איז מחוייב מדאורייתא. **רב דקהלתינו במאנסי:** אזוי דארף ווען צו זיין. **רבינו:** יא, אבער אין די גמרא שטייט אז מ'איז נישט געגאנגען דעם ערשטן טאג, נאר מ'איז ערשט געגאנגען דעם צווייטן טאג. **א' הנוכחים:** ביי יעקב אבינו שטייט (בראשית לו, לה) אז ער האט נישט מקבל געווען תנחומין יארן לאנג. **רבינו:** ווייל יוסף איז געווען א חי (כ"ב בראשית שם).

רבינו: כ'האב היינט געהאט א איסתפקתא, ווען איז דער אויבערשטער געקומען מנחם אבל זיין יצחק וכמבואר בגמרא (סוטה יד.) הקב"ה ניחם אבלים דכתיב יהי אחרי מות אברהם ויברך אלקים את יצחק בנו, איז דער ספק ווען איז ער געקומען, צי דעם ערשטן טאג, ווייל אבילות יום ראשון איז א דאורייתא (לפי דעה ראשונה המובא בש"ע ויד' סי' שצ"ח סעי' א.) צי ער איז געקומען שפעטער, ווען ס'איז אבילות מדרבנן. **רב דקהלתינו במאנסי:** וואס איז דער חילוק פון מנחם זיין ביי אבילות דאורייתא אדער דרבנן? **רבינו:** ווייל דעם ערשטן טאג איז דא א שיטה אז עס איז א דאורייתא. **רב דקהלתינו במאנסי:** און מ'דארף דאך מקיים זיין א מצוה ווי פריער.

רבינו: יא, זריון מקדימין למצוות, איז לכאורה וואלט אויסגעקומען - דער שכל וואלט אזוי געווען - אז מ'דארף גיין מנחם זיין דעם ערשטן טאג, ס'איז דאך זריון מקדימין, און די אבילות איז א דאורייתא, און די אנדערע מעג איז נאר מדרבנן. אבער ס'שטייט אין די גמרא כתובות (דף ה') אז מ'איז נישט געגאנגען דעם ערשטן טאג.⁴ די גמרא

⁴ דאיתא שם בגמ' דלרב חייא בר אבא שהיה מלמד לבניו של ריש לקיש, נפטר אחד מבניו, וביום הראשון לא הלך ריש לקיש לתמו, ולמחרתו הלך עם יהודה בר חמני המתורגמן שלו, עיי"ש.

5

כ"ב בשו"ת טוב טעם ודעת (מהר"ג ח"ב ס"ס ר"ט), דאיתא במדרש (ויק' פרשה י"ח) בר קפרא אומר עד ג' ימים תקופו של אבל, וכתבו המפרשים (על המדרש) דנפישו צערו ואל תנחמוהו.

6

ברמב"ם (פ"ד מהל' אבילות ה"א) כתב דניחום אבלים הוא מן התורה מ"ע שבכללות, ומדרבנן הוי מ"ע פרטית, והבה"ג מנה מצות ניחום אבלים למ"ע פרטית מן התורה (ועי' בס' אהבת הדר' ח"ג פ"ה), וכ"כ הרבינו יונה (פ"ג דברכות) שחייב מן התורה לנחם אבלים.

די סאטמאר'ע צדקת רבי מאיר בעל הנס

איך קען נאר רעדן צו אנשי שלומינו, צו זאגן "דאס איז אונזער כולל" אונזער כולל וואו עס לערנען אנשי שלומינו, אידן וואס גייען אין די שיטה פון ויואל משה, אידן וואס גייען נישט צו קיין בחירות, אידן וואס רעדן אידיש און נישט קיין העברעאיש, און שיקן נישט די קינדער אין קיין בית יעקב שולע וואו מען לערנט העברעאיש, זיי שיקן אין אונזערע מוסדות.

(דקשת לכינו דינער וומ"ס תש"ט)

לגבית השנתית פרשת כי תבוא תש"ח • קרית יואל יע"א

א' הנוכחים: אויב יענער איז נישט מקבל תנחומין איז עס נישט קיין תנחומין.

רבינו: דאס איז א לומדישע זאך... אז אויב מ'איז נישט מקבל תנחומין איז עס נישט קיין תנחומין, די זעלבע שאלה איז ביי משלוח מנות, ווען יענער איז נישט מקבל די משלוח מנות, איז דא וואס זאגן אז מ'האט נישט יוצא געווען משלוח מנות (פ"ח א"ח סי' תרצ"ג, שו"ת הת"ס סי' קצ"ו, שו"ת כתב סופר סי' קמ"א), און לויט דעם ווי אזוי איז ביי תנחומין, אויב יענער האט נישט מקבל געווען, האט יענער נישט יוצא געווען!?

דער בערזשאנער רב (דעת תורה סי' שע"ו סעי' א') זאגט אז מ'מעג יא גיין דעם ערשטן טאג, און ער ברענגט א ראיה פון גמרא אז מ'מעג יא גיין.

רב דקהילתינו במאנסי: ס'קען זיין ווייל דער אבל קען דעמאלטס ווייניגער רעדן.

רבינו: און ס'איז דא א דין פון זריון מקדימין למצוות.⁷
רב דקהילתינו במאנסי: אבער מ'קען נישט מקיים זיין די מצוה בשלימות (ביום ראשון).

רבינו: ס'איז א מחלוקת ואם אפשר לנחם את האבלים בימים הראשונים, אבער על כל פנים זריון מקדימין איז דאך דא, אינטערסאנט אז מ'זעהט נישט ביי די מצוה פון ניהום אבלים דעם ענין פון זריון מקדימין למצוות.

רב דקהילתינו במאנסי: ווען די קבורה מיט די מיתה איז נישט דעם זעלבן טאג איז א מחלוקה צי ס'איז אבילות דאורייתא.

א' הנוכחים: ביי מבקר הולה זיין זעהט מען ביי אברהם אבינו אז דער באשעפער איז געקומען דעם דריטן טאג.

רבינו: דעמאלטס איז 'בהיותם כואבים', נישט פריער, דאס איז וועגן די באקוועמליכקייטן פונעם הולה.

אין אמת'ן איז דאך אזוי, די מצוה איז דאך נישט א מצוה אזוי ווי לולב, תקיעת שופר, וואס איז בין אדם למקום, דאס איז דאך בין אדם לחבירו, איז דאך דער תכלית פון די מצוה איז מידות טובות, מענטשליכקייט, מיטלייד מיט יענעם, ביקור חולים איז ארום העלפן און מתפלל זיין, אזוי שטייט דאך,⁸ יענעם ארויס צו ווייזן א מיט געפיל, מוז עס דאך זיין ווען ס'איז פאר יענעם ניהא, איז מאמער דעם ערשטן טאג איז ער נאך אזוי פארווייטאגט, ער זוכט נאכנישט די תנחומין, נישט יעדער איינער קען דעמאלטס אויפנעמען מענטשן, דאס קען זיין א סברא [שלכן לא מצינו זריון מקדימין למצוות, לדקדק לנחם ביום ראשון, אף שאז הוי האבילות מדאורייתא].

א' הנוכחים: ניהום אבלים איז דאך אויך פאר'ן נפטר.

רבינו: אזוי שטייט, ס'איז א טובה פאר די נשמה, אין רמב"ם (הל' אבל פ"ד ה"ז) זעהט אויס אז ס'איז פאר די נשמה אויך.⁹

רב דקהילתינו במאנסי: ביי א הספד שטייט אזוי.

*

רב דקהילתינו במאנסי: כ'געדענק ווען מיין מאמע ע"ה איז אוועק, איז די רעביצין די מאמע ע"ה (הרבנית הצ' פעסיל לאה ע"ה) געקומען, און מיין שוועסטער וואס איז געווען א קליינע יתומה, האט זי אזוי ווארעם מחזק געווען און מקרב געווען - ס'איז געווען פאר דריי און צוואנציג יאר צוריק - זי האט שמארק מקרב געווען די משפחה, רבי יוקל'ס

8

כ"ב בשו"ע (יו"ד סי' של"ח סעי' ד) אין מבקרין החולה בג' שעות ראשונות של יום מפני שכל חולה מוקל עליו הליו בבקר ולא יהוש לבקש עליו החמים ולא בג' שעות אחרונות של יום שאז מכבד עליו הליו ותיאש מלבקש עליו החמים, וכל שבקר ולא ביקש עליו החמים לא קיים המצוה.

9

ו"ל הרמב"ם: "יראה לי שנהמת אבלים קודם לביקור חולים, שניהום אבלים גמילות חסד עם החיים ועם המתים".

7

ע"י בשו"ת תשובות והנהגות (ה"ח סי' ש"ט) שעורך ג"ב מהאי דינא דזריון מקדימין למצוות.

די ריכטיגע הכנה צו די הייליגע טעג די תפלות זאלן נתקבל ווערן

אידן וואס וואוינען אין ארץ ישראל, זענען געזעסן על התורה ועל העבודה, און אידן אין חו"ל האבן דאס געהאלטן פאר א זכי' אז מען קען האבן א קשר צו ארץ ישראל. די תפלות וואס ווערן נתקבל גייט דאך דורך ארץ ישראל. אזוי איז דאס געווען ביי אלע צדיקים אן עסק צו שיקן געלט קיין ארץ ישראל, אויסצוהאלטן די ארץ ישראל אידן.

(לדעת רבינו לינגער וזמ"ס תש"ע)

לגמית השנית פרשת כי תבוא תש"ח • קרית יואל י"א

איניקלעך. מיין זיידע (אבי אמו ע"ה ה"ה כ"ק הגה"צ רבי נפתלי גראם ז"ל אדמו"ר מקערעסטיר בערבגעשט) מיט די רעביצין ע"ה זענען געווען ערשטע שוועסטער-קינדער.

רבינו: יא, רבי רפאל (אביו של הגה"צ רבי נפתלי ז"ל) איז געווען א איידעם ביים וואלאווער רב. ער איז געווען דער בערבעשטער רב.

רב דקהילתנו במאנסי: מיין זיידע האט נאך געדענקט רבי יוקל, אזוי האט ער פארציילט.

רבינו: דער לעצטער בערבעשטער רב, ער האט געהייסן רבי ליפא, דער פאטער פון הרב ר' אלי' גראם הי"ו ער האט איהם אויך נאך געדענקט.

א' הנוכחים: ער איז געווען דער יונגסטער ברודער.

*

רבינו: כ'האב קיינמאל נישט געוואוסט ווי אלט מיין מאמע איז געווען, כ'האב אבער געמיינט אז זי איז געבוירן געווארן תרפ"ד. נאר יעצט אין די לעצטע טעג, ווען כ'בין געווען אין שפיטאל, און ר' יוקל גראם (נכד הגה"ק רבי רפאל ז"ל,

ומצד אמו הוא נכד הגה"ק מוואלאווא ז"ל כי אמו הי"ד היתה אחותה של הרבנית פעסל לאה ע"ה) איז געווען דארטן, און ער איז אויפגעוואקסן דארט אין הויז, און האט מיר געזאגט אז די מאמע איז עלטער געווען פון איהם מיט זיבן יאר, איז מיר אויסגעקומען אז די מאמע איז נאך געבוירן מיט צוויי יאר פריער, ס'הייסט לויט דעם אז זי איז געבוירן געווארן תרפ"ב, און ער (הגה"ק רבי יוקל ז"ל) איז נפטר געווארן תרפ"ד, איז זי אלט געווען דעמאלטס צוויי יאר.

א' הנוכחים: זי (הרבנית ע"ה) האט געזאגט אז ס'איז געווען א וואונדערליכע זאך אז דער זיידע מיט די באבע זענען אוועק אין א קורצע צייט, וועגן דעם געדענקט איך דאס ווייל מ'איז געפארן אויף די לויח.

רבינו: זיי אלע האבן געוואוינט אין וואלאווע.

זיי זענען אוועק צוויי וואכן אפגעריקט, פון ג' אלול (יום פטירת הרבנית ע"ה) ביז ט"ו אלול (יום פטירת הגה"ק רבי יוקל ז"ל).

הרב ר' ישראל שלמה ליכטענשטיין שליט"א מו"ץ בקהילתנו בב"פ: רבי נפתלי איז אוועק ווען ער האט געהערט אז א איד האט מאכיל נבילות געווען ביי איהם אין שטאט, אזוי האט מיר דערציילט רבי משה לייב האראוויטץ (אדמו"ר מספרזשוב שליט"א בב"פ), ער געדענקט אז אזוי האט מען געשמועסט דעמאלטס אין שטאט, אז גלייך ווען ער האט דאס געהערט האט ער געכאפט א הארץ אטאקע און ער איז אוועק.

רבינו: ס'קען זיין אז ס'איז ריכטיג, כ'האב עס נאכנישט געהערט.

א' הנוכחים: מיין טאטע ע"ה האט מיר פארציילט אז ער איז געווען ל"ג בעומר אין באטור, איז צופרי ביים דאווענען איז אריינגעקומען דער באטורער רב רבי נפתלי אין בית מדרש אריין, און ער האט געזעהן אז א איד איז געווען אפגעשוירן די בארד, איז ער צוגעגאנגען און האט איהם געגעבן א פאטיש און האט איהם געזאגט 'האסט נישט געקענט ציווארטן ביז נאכ'ן דאווענען?!

א' הנוכחים: כ'האב אזוי געהערט, דער עצי היים איז געווען באזוכן אין באטור ביים באטור רב, און ער האט איהם ארויס באגלייט ביז צו די באהן, דער מענטש (שגילה את זקנו) האט געקלערט אז ביי די באהן וועט איהם דער רב שוין נישט זעהן.

רבינו: די מעשה איז געווען ווען א איד איז אוועק געפארן קיין פעסט וועגן מסחר, - אינדערהיים איז דאך נישט געווען אזוי ווי אין אמעריקא, דאחי קען מען דאך גיין אנגעטוהן ווי אזוי מ'ויל - דארט אז מ'איז געגאנגען אין עפעס א אמט, האט מען געדארפט זיין אנגעטוהן אביסל "בעסער", ס'איז געווען אין די ספירה טעג, האט ער זיך אזוי צוגעפיצט די בארד, און האט געטראכט, ער גייט דאך שוין יעצט צום באהן, און ער וועט דאך זיין אין פעסט א שטיקל צייט, און ביז ער וועט אהיים קומען וועט דאך שוין עפעס צוריק וואקסן... און צו זיין מול האט איהם דער רב

אני בצדק אחזה פניך צדקת רמבעה"ג לפני התפלה

בהיותי בק' סטאלין ראיתי פנקס קטן ספר כת"י נחמד מדברי הרה"ק מקארלין ז"ע וכ' שם ליתן צדקה לקופת רבי מאיר בעל הנס לאה"ק קודם התפילה ומעלת צדקה זו קודם התפלה ... שע"י שנותן צדקה עבור צדקת רבי מאיר בעל הנס עי"ז יעלה במחשבתו את תפלתו דרך ארה"ק כמ"ש והתפללו דרך ארצם עכ"ל (לשון ספר דברי תורה אות י')

לגמית השנית פרשת כי תבוא תש"ח • קרית יואל י"א

וואס האט נישט קיין ארבעט איז ער דען נישט קיין שוסטער?! האט ער געענטפערט בדרך צחות 'אמת, אבער א נוסער שוסטער האט אלעמאל ארבעט...'

א' הנזכרים: די ערשטע רעביצין האט זיך נישט געטרויט צו זאגן א דעה פאר'ן רבי'ן (פרן רבינו בעל דברי יואל ז"ל) ער זאל נישט אזוי פיל פאסטן, ער האט דאך אזויפיל צוזאם געפאסט. איינמאל איז דער לאפשווער רב געקומען האט די רעביצין דערציילט פאר'ן לאפשווער רב אז דער רבי פאסט אזויפיל, און זי האט געבעטן אפשר זאל ער פועל'ן ביים רבי'ן... דער רבי האט זיך אזוי צעוויינט ווי א קינד 'איך לערן נישט און איך דאווען נישט, איך קען אביסלע פאסטן דאס לאזט מען מו'ך אויך נישט', דער רבי האט אזוי געוויינט אז דער לאפשווער רב האט מיט געוויינט.¹⁰

10

מן הנכון לציון שבס' תהלים עפ"י דברי יואל (שי"ל לאחרונה במהדורא חדשה), מובא מכתב פלא מהגה"ק אבד"ק לאפוש ז"ל שכתב למרן רבינו בעל דברי יואל ז"ל, בענין למנוע מתעניתים, שכתבו בגודל יואת כבוד ובדברי חכמה, ולהיבית הקודש נעתיקו כאן:

"ב"ה ה' תצא סיגעט, שובע שמחות, ונס יגון ואנחות, ורוכ ברכות והצלחות, ישנו את כ"ק ב"ד (מן הודי) הרב הגה"צ המפורסם העומד לנס עמו מדברנא דאומתא בקש"ת מו"ה יואל טייטלבוים שליט"א אבד"ק קראלי, הייתי שליח נאמן לשולחיו הייתי היום על הציונים הק' זי"ע להוכיח אתכם ואת ביתו בתפילה לעני כי יושע בדבר ישועה ורחמים ויתחוק כחווה והיל"ו לעבודתו ית"ש לאורך ימים טובים דשנים ורענים עדי נעלה לציון ברתנים.

והנה אם אמנם נפשי יודעת מיעוט ערכי עלי ואיך אוכיחה ואערכה לעיניו דברי כי מה אדע אשר לא יודע רק אהבה דוחקת את הבשר (לשון חז"ל במס' בבא מציעא פד.) כי אוון שמעית תוכחת מוסר לבו הנה מאוד מאוד עגמה נפשי ונפש כל אוהביו דורשי שלומו וטובתו כאמת בלב ונפש אשר מעבדת"ה גבר חכם בעוד כמיו"ב (כמות ידכו בישראל) עוד לא התנחם ויתחוק כרוב שכלו וחכמתו וצדקתו להרחיב דעתו ושכלו לשמח לבבו הנשבר בקוה אל ה' חוק ויאמץ לבך הלא אמרתיו לו כ"פ אם קטן בעיניך ראש שבתי ישראל אתה אשר עיניהם תלויות אליו

באמערקט, איז ער צוגעגאנגען צו איהם אינמיטן די גאס און איהם געגעבן א פאמיש, 'האסט זיך אפגעשוירן לכבוד די ספירה?!' און דער איד האט אנגעהויבן צו זאגן אז מער וועט ער נישט טוהן, כ'האב נישט געוואוסט אז איך וועל זיך באגעגענען מיטן רב...'

א' הנזכרים: און דעמאלטס האט דער עצי חיים געזאגט אז ער איז איהם מקנא אז ער האט אזא גרויסן כח אין די שטאט, אזא פחד אריינצולייגן אין די מענטשן.

א' הנזכרים: אינטערסאנט אז דעם לאפשווער רב (כ"ק הגה"צ רבי משה דוד ז"ל) - רבי יוקל'ס ווהן - האט דער רבי (פרן רבינו בעל דברי יואל ז"ל) גערופן דעם פעטער.

רבינו: אינדערהיים האט מען גערופן א איד 'פעטער' אפילו ווען מ'איז נישט געווען א פעטער, ס'איז געווען אזא כבוד זאך.

א' הנזכרים: דער לאפשווער רב האט געזאגט, דער ייטב לב פלעגט זיך מיט איהם שואל עצה און האט איהם אייביג געפאלגט, דער קדושת יו"ט האט זיך אויך מיינען געווען מיט איהם, און אמאל האט ער איהם יא געפאלגט און אמאל נישט, 'אבער דעם רבי'ן האב איך מורא אפילו א דעה צו זאגן'.

דער רבי איז אמאל געווען אין באניע, און דער לאפשווער רב איז אויך געווען דארט, דער רבי האט געוואוינט אויפן בארג ביים עק שטאט - אזוי איז עס געווען מ'פלעגט ארויספארן אויף אפרוה - און דער לאפשווער רב איז אונטן איינגעשטאנען, ווען ס'איז געקומען צום מיט איז ער ארויף געקראכן ביז צום רבי'ן, און דער רבי איז געווען אויסער זיך... כ'האב עס געהערט פון ר' אליעזר שלעזינגער וואס איז דארט געווען.

רבינו: אמאל איז דער פעטער ז"ל געווען אין באמור - ער איז דאך געווען א ערשטע קאזין מיטן רב (הגה"צ רבי נפתלי ז"ל) - האט ער געזאגט אזא ווערטל, אז ער איז אויך א רבי (אף שלא התנחם באדמורתי, ולא היו לו חסידים), ווייל 'א שוסטער

א שיינער כולל לשם ולתפארת

אבער זייט דעמאלט איז דאס שטארק צעוואקסן, ווייל ב"ה דער שיכון געט ארויס גוטע פירות פון די ישיבה, ממילא אז ס'איז דא בחורים איז דא כולל אינגעלייט, ס'איז שטארק צוגעוואקסן אין די לעצטע יארן, און עס איז אויסגעוואקסן א שיינער כולל לשם ולתפארת.

(דדקט רבינו כלינער דהאי פתא)

לגביית השנתית פרשת כי תבוא תש"פ • קרית יואל י"א

רבינו: דער באטורער רב איז געווען זייער א גרויסער חסיד פונעם קדושת יו"ט, זיי זענען אלע נתגדל געווארן ביים ייטב לב - סיי דער לאפשווער רב און סיי דער באטור רב - זיי זענען געווען רבי יוקל'ס קינדער.

מ'האב געהערט פונעם טאטן ז"ל - ער האט אסאך מאל דערציילט פון באטור רב - צוויי זאכן, דער באטור רב איז געווען א גרויסער רייכערער, און איינער וואס רויכערט, איז נישט רויכערן זייער שווער פאר איהם, דער קדושת יו"ט פלעגט אויך צו רייכערן, אבער דער קדושת יו"ט האט אויפגעהערט צו רייכערן ווען דער דאקטער האט איהם געזאגט ער זאל נישט רויכערן. - דער דאקטער האט איהם געהייסן אז צוביסלעך ווייז זאל ער אויפהערן, נישט אויף איינמאל ווייל עס איז שווער, האט דער קדושת יו"ט געפרעגט, 'פארוואס? אז עס שאדט צום געזונט, הער אויך שוין אויף אינגאנצן.

דער קדושת יו"ט פלעגט אבער זאגן אז יו"ט טאר מען נישט רויכערן, און דער באטור רב האט א גאנץ יאר

לחושש בתפילתו ברוחני וגשמי אם ח"ו דרך עוצב כי איך יתחם בדרך עולם ומלואה החוסים ומסתופפים בצילו - על הקודש.

שמעתי ממוזל"ה (ה"ה מרן הייטב לב ז"ל) אשר אמר על אביו דודי הגה"ק זל"ה (מרן הקדושת יו"ט ז"ל) כי הוא איש חז"ל שנתנסה כמעט בנסיונות יותר מאנא"ה - ועב"ז עוד זכור אזכרהו אשר תמיד היתה צהלתו בפניו פתח בחכמה את פי, וכבר מקובל בידניו מפי סופרים וספרים הקדושים כי מומתיקין הכל בשמחה ופי' מוזל"ה ידוע על אשרי הגבר יחסה בו, ועתה הימים ימי ביקורי עניים הגיעו, ועל מעב"ת לישא רנה ותפלה בעד שארית ישראל ה' ירחם עליהם שיושעו בכלל ובפרט איש איש ככל משאלות לבבו לטובה וזכות הרבים הצריכים לו אשר אמונים נאספו וברכות נכספו מפי צדיק כמב"ב (כמותו ידכו בשרא) וכל זה אך בשמחה וטוב לב ידעתי בטח בטוח כי כל זה נסיון לצדיק כמותו וה"א נסה את אברהם - אך נס להתנוסס מפני קושט סלה שיתקשט ממה"ד בעולם ובחבורתו לנו נרפא ומעתה ועד עולם יהי א"ה אתנו הכל בטוב ובחסד הסדים נראים וגללים ושבענו מטובך מעו"ע (מעתה ועד עולם).

ואל יפלא בעיני מעב"ת כי ארהב בנפשי לכתוב דברים כאלה כאילו הייתי צדיק מושל בור"א (ביאת אלקים) ח"ו לא יעלה כמות על לבי ודעתי לדמות ולהתדמות לתמ"א כאשר אמר מוזל"ה בהו"ד הושענא דמתה לתמ"א (הוא בדברי זאל להושענא רבה דף תקכ"א, ע"ש), אך בטוחני בזכות אבותינו הקדושים אשר עכ"פ אנו הולכים ומדמים א"ע לדרכיהם נמשל כבהמות נדמו עכ"פ, ויש להם נ"ר (שנת רוח) בג"ע (מן עד) ... אשר .... אין פרץ ואין יוצאת ברחובותינו כי בודהא ובוודאי אין ספק יהי א"ה הכל לטובה ולברכה א"ס.

...כאשר סיפר לי אחי הגה"צ מבאטור שליט"א (ר' נפתלי ז"ל) אשר בהיותו אצל מתנהו ישיב בתענית סגור ומסוגר ושמעו שם כי ב"ת מרבה בתעניתים - איך לא ירא לנפשו מוגשמתם לנפשתיכם ומחז"ל (ומאמר חז"ל) ידוע כי נקרא חוטא - וצורבא מדרבנן דיתב בתעניתא וכו' (מלשון הגני תענית יא.) והנה אנכי ידעתי את ב"ת מילדותו לחלש המוג (עי' באבני שוחם לב א"ב עמ' י"ח ד"ה בשמו) ... - אם ב"ת ידמה בנפשו כי לא יזיק לו, השי"ת יעזור, אשר עב"ז אל תאמין בעצמך, וידעת כי מוזל"ה מפי"ק (מרן הייטב לב ז"ל) לא הסכים מעולם על תעניתים, ואם ה' איש מבקש ממנו תשובה ה' אומר לו איזה דברים וסייגים בעינים שונים, ובצדקה כמה"כ (היאל ד, כד) ותמאך בצדקה פרוק - אבל לא להתענות, ועוד ה' מיקל לאיש הלש בתעניתים המחוייבים אם היה נצרך כפי הנות.

ועיין בישמח משה על נ"כ בקונט' תהלה למשה דף ד' ע"א איך החזיק טיבותא האי סבא קדישא לוו' הצדיקת נ"ע אשר מנעה אותו מתעניתים ולעניות דעתי לאיש כיו"ב אסור להתענות וכחו וחילו לאורייתא וכבר אז"ל (מלשון הגני במס' פסחים לגני המין) שלך אתה רשאי ואי אתה רשאי של אחרים הצריכים לכחו כי אין השכינה שורה אלא על חכם גבו"ר ועשיר (שבת צב), ואם שלש אלה לא יעשה לו, עכ"פ בשתי"ם ועלתה לך לאורך ימים ושנים, אקוה כי דברי אלה היוצאים מקרב לב עמוק יכסו אל לב טהור כמותו, ויותר מה שכתוב כאן הלא ספרי הקדושים פתוחים לפני שו"ס דרך אראנו בישע א'.

ולאשר כי הגני איש נודד ממקומו ואין כלי אומנתו בידי כתבי לקוי וקשה לקרותם, אך אבקשו כי יקרא דברי היטב אשר יעתי ומצאתי להעריך לפניו לטובתו ולטובת כלל המדינה יראי ה' והושבי שמו, חזק חזק ונתחזק בעה"ת, מנפש המדבר בלב גו"ח דוש"ת כה"י מצפה לבשו"ט ומתהנן להזכיר אותי בימי הרצון לישועה אני ובני ביתי יהיו ברוחני וגשמי, מצפה לרחמי שמים. הק' משה דוד טייטלבוים."

פר שמן טהור - שמן זית זך

מאכט א נחת רוח לנשמתו הטהורה פון מרן רביה"ק בעל דברי יו"ע בגני מרומים מיט'ן שטיצן די איינציגסטע כולל אין בני ברק וואס היימישע יונגעלייט תלמידיו וחסידיו קענען לערנען און נישט נאכגעשלעפט ווערן מיט די בלבול המוחות בעיני אמונות ודיעות און קויפט אייך א מליץ יושר צום יום הדין!!!

לשבת השנית פרשת כי תבוא תש"ס • קרית יואל י"א

דער באטור רב איז געזעצן נעבן איהם, און ער געט א כאפ אן דעם קדושת יו"ט און זאגט 'פעטער, אבער ביז דערווייל דארף די וועלט נאך האבן דעם פעטער, און ס'איז געווארן א רעש, האט ער געזאגט אז ער האט געזעהן אז דער קדושת יו"ט רעדט אויב פון מסירות נפש, האט ער געזעהן אז פשוט ער גייט אויס פאר'ן באשעפער, ער האט מורא געהאט האט ער איהם געמוזט איבער האקן, וועגן דעם האט ער איהם אנגעכאפט, דאס איז נישט קיין געמאכטע מעשיות, ער איז א גרויסער חסיד געווען.

א' הנוכחים: אזוי ווי דער רבי זאגט אסאך נאך וואס דער עבודת ישראל זאגט (פ' בחקותי) אויף די משנה (אבות פ"ג מ"ב) הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו, ס'דארף זיין יראה מיט אהבה.¹¹

א' הנוכחים: ער האט אמאל געזאגט ביי א דרשה 'הלוואי זאל איך אדער מיינע קינדער זוכה זיין אומצוקומען אויף קידוש השם.

רבינו: דער קדושת יו"ט האט געזאגט פאר'ן הסתלקות - ס'איז א פלא - 'כל ימי האב איך געהאפט אז איך וועל אומקומען אויף קידוש ה', כזעה שוין אז איך וועל נישט אומקומען אויף קידוש ה', איך בעט דעם אויבערשטן

גערויכערט, איז יו"ט איז איהם שווער געווען נישט צו רויכענען, האט ער יו"ט אויך גערויכערט. אמאל האט פאסירט ביי איהם יו"ט אז ער האט גערויכערט און אינמיטן רויכענען האט ער איינגעדרימלט, און ס'איז אראפ געפאלן אויף די בעקישטע, און ס'האט אנגעהויבן צו ברענען... ער האט זיך אויפגעכאפט, און ער האט געזעהן... האט ער אנגעהויבן אזוי אראפ צו קלאפן... בקיצור עס האט זיך אויסגעלאשן. נאכדעם האט ער זיך געכאפט ס'איז דאך יום טוב, האט ער געזעהן אז ס'איז ביי איהם געשעהן אזא מכשול, האט ער באשלאסן אז מהיום והלאה וועט ער יו"ט נישט רויכערן, און האט אויפגעהערט צו רויכערן אום יו"ט.

ס'איז גרינג צו זאגן, אבער ווען ס'איז געקומען יו"ט און ער איז דאך געווען געוואוינט צו רויכערן, האט עס איהם געשטערט, האט ער ביי זיך געקלערט אז ער זאל זיך נישט מונע זיין פון שמחת יו"ט, און ער זאל יא רויכערן, אבער ער וועט נישט מוהן א זאך אן ער זאל קודם פרעגן דעם קדושת יו"ט - ער האט דאך שוין געקלערט אויף נישט, און יעצט זאל ער צוריק אנהייבן אום יו"ט - הכלל איז ער געפארן אויף סיגוט.

ווען ער איז אריינגעקומען און שלום גענומען ביים קדושת יו"ט, זאגט איהם דער זיידע אזוי, 'באטור רב, איך הער אז דו האסט אויפגעהערט צו רויכערן יו"ט, ס'איז זייער גלייך, זייער גוט האסטו געמוהן, זאלסט אוודאי זעהן נישט צוריק אנצוהייבן, אזוי אז ער האט שוין נישט געדארפט פרעגן...

דאס האב איך געהערט נאכזאגן, דאס איז איין מעשה. און די צווייטע מעשה איז אז דער באטור רב איז געווען אויף שבת ביים קדושת יו"ט, און דער קדושת יו"ט האט געזאגט תורה ביי שלש סעודות, און האט גערעדט פון מסירות נפש, דאס ענין אז א איד דארף זיין גרייט אויף מסירות נפש, און האט גערעדט פון דעם ענין נאכאמאל און נאכאמאל, מיט א פלאם, מיט א פייער...

11

ו"ל בעבודת ישראל: הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו. דהנה העובד מאהבה צריך שיהיה לו יראה המגביל ומצמצם האהבה, דאלוהי היראה יוכל להתקרב אל הש"ת מרוב אהבה עד כלות הנפש, כענין שנאמר בנדב ואביהוא (ויקרא טו א) בקרבכם לפני ה' וימותו, שקרבו את עצמם יותר מדאי ונשאר נשמתם במקום, וזהו שאמרו הוי מתפלל בשלומה של מלכות, היינו שיהיה לך שלימות של מלכות שמים מאהבה ומיראה, שאלמלא מורא"ה, איש זה הקב"ה, את רעהו זה העובד מאהבה, חיים בלעו, עכדה"ק.

זכרינו להי"ם - פדיון נפש

זייט מחזק אנשי שלומינו לומדי תורה עניי ארץ ישראל

מיט'ן סכום פון \$ 180

און בזכות זה וועט איר געהאלפן ווערן מיט א כתיבה והתימה טובה

לגבית השנתית פרשת כי תבוא תש"ח • קרית ואל יל"א

אויפן רביצ'ן ר' אלימלך זאגט מען (מובא בשם הרד"ק ר' יחזקאל מקאמיר ז"ל) אז ער האט גענומען א זייגערל אין די הענט, ביי מוסף ביי כתר.

דער מאור ושמש פרשת וירא (ע"פ וירא אליו) ברענגט די בחינה.¹⁴

דאס קען זיין דער טייטש אין מדרש (בראשית רבה סה, ב) אז יעקב אבינו אז ער האט געזאגט אין לי לא נזם אחד ולא צמיד אחד,¹⁵ יעקב אבינו האט זיך באקלאגט ואני לא נזם אחד ולא צמיד אחד, דער רבי ר' אלימלך האט געהאט עפעס, האט ער געקענט אנכאפן, אבער ער האט נישט געהאט א זייגערל אנצוכאפן, האט ער מורא געהאט אז ער וועט אויסגיין.

א' הנוכחים: א תלמיד פונעם קדושת יו"ט האט דערציילט אז כמה פעמים האבן זיך חסידים צוגעבויען צום קדושת יו"ט ביי שלש סעודות און מ'האט געהערט ווי אזוי ער זאגט 'למען שמו, גם כי אלך בני צלמות'.

כאטש מיינע קינדער זאלן זוכה זיין.../ ס'איז א מעשה פלא.¹²

און וועגן דעם ווען דער קדושת יו"ט האט אזוי געקאכט אין די תורה אין דאס ענין פון קידוש ה', האט ער - דער באטור רב - איהם אריין געהאקט.

א' הנוכחים: ביי רבי מיכעלע זלאטשובער דערציילט מען אויך אז ער איז אזוי אוועק ומחמת דביקותו בהש"ת.

רבינו: ביי שלש סעודות איז עס געווען, ער האט געהייסן מזאל אכטונג געבן אויף איהם, און מ'האט איהם געלאזט אליינס.¹³

12

ע' בחדושי תורה לפורים שנת תשי"ג, מ"ש מרן ז"ל לתרץ מאמרו הו"ל הייב איניש לבסומא בפוראי עד דלא ידע וכו' עפ"י ש'אמרו הו"ל מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק, ומאין זכה המן לזה, וכבר הודיע בקדושת לוי שע"י שנתקדש שם שמים על ידי המן זכה שבני בניו למדו תורה, ואין זאת מילתא וזוטרטא הקידוש בשם הגדול שבא על ידו. ומענין לענין סיפר רבינו בלשון קדשו - דכירטא מה שאמרו אבא מארי זצ"ל פע"א בפורים אחר ששתה כוס יין "הלוואי שאוכה שיתקדש שם שמים על ידי כמו שנתקדש שם שמים על ידי המן" - והפלא ופלא מה ששמעתי ממנו - "שאוכה שיתקדש שם שמים על ידי כמו ע"י המן, ואם לא על ידי עכ"פ ע"י בניי - כך שמעתי מפיו הקדוש", עד כאן דבריו הקדושים.

13

ע' בס' נתיב מצותיך (שכל האמה ג' יג א) כי לערך שני שנים קודם פטירת הרד"ק רבי חיאל מיכל מולאטשוב זי"ע, היו צריכין לשמור אותו שלא יצא נשמתו מרוב דביקות בוראו, כי היה דרכו לילך אנה ואנה עד שפניו היו בערות כמראה הלפידים, ופעם אחת אמר הגה"ק רבי יוסף מומיגראד ז"ל תלמידו אל אחיו הצדיק רבי אברהם מרדכי ז"ל: ראה, איך עקבים של רבינו הק' עומדים בן עדן העליון, והיה צריך שמירה יתירה, והיה דרכו לאכול סעודה שלישית בחדרו מיוחד עם איזה מבניו, ואח"כ היה הולך לבית מדרשו לומר תורה ושירות, עד שגמר הסעודה שם, וכעת הואת לא היה שום אדם שם, והיה רץ בחדרו אנה ואנה ואמר: בהאי רצון אסתלק משה (וה"ק ח"ב סה) עד שראתה כתו הצדיקת ורצתה ואמרה לאחיה הצדיק ר' יצחק ז"ל רץ לחדרו ותפסו לבלבל אותו ולהורידו, ונפל על שכמו ואמר 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד' ויצתה נשמתו הקדושה.

14

וה"ל שם: "כי הנה ידוע מספרים קדושים גם בעניי ראיתי זאת מצדיקים בעת שבאו לדביקות גדול והיו מדבקים עצמם בעולמות עליונים עד שכמעט היו מתבטלים ממצויאותם ולא היו יכולים כמעט להשאר בזה העולם עד שהיו צריכים להגשים את עצמם באיזה דבר גשמי שיביטו על איזה דבר או הפין להשתעשע בו או שיתכללו באיזה איש וכוה יתגשמו עצמם מעט ויוכלו להרדי עצמם מדביקותם להשאר בזה העולם ובאם לא היה מצוי להם דבר להתגשם בו הוצרכו לילך הוציא להביט על איזה דבר אף על איזה דבר ממא", עיי"ש באריכות.

15

וה"ל המדרש: רבי שמואל בר נחמן פתח (תהלים קכ"א א) שיר למעלות אשא עיני אל ההרים, אשא עיני אל ההורים למלפני ולמעבדני, מאין יבא עורי, אליעזר בשעה שהלך להביא את רבקה מה כתיב בי ויקח העבד עשרה גמלים וכל טוב אדוניו בידו, ואני לא נזם אחד ולא צמיד אחד, חזר ואמר מה אנא מוביד סברי מן בריי, חס ושלום לית אנא מוביד סברי מן בריי, אלא עורי מעם ה' עושה שמים וארץ. והפליאה מובאר האיך יתכן לומר שיעקב אבינו התרעם ע"ז שאין בידו נזם וצמיד.

שתקרע רוע גזר דיננו

זייט מבטל די גזירות מיט "תשובה", "תפילה", "צדקה"

דורכן מחזק זיין די דריי עמודי עולם

"תורה" "עבודה" און "גמילות חסדים"

וועלכע ווערן געטוהן אין די ראמען פון מילל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הנס

לגביית השנתית פרשת כי תבוא תש"פ • קריית יואל י"א

רבינו: יא, ער האט אזוי צוזאם געשמעלט די ווערטער אוסצוגיין למען שמו.¹⁶

*

א' הנוכחים: שבת נאך ווען די ערשטע רעביצין איז אוועק אינדערהיים אין סאטמאר האט זיך דער רבי ז"ל (מרן רבינו בעל דברי יואל ז"ל) הוייך אויסגעשמועסט אין בית מדרש כ'וועל יא דאווענען פאר'ן דאווענען, אדער נישט דאווענען, ס'שטייט אז אויב ס'איז ליכא דעדיף מיניה [מותר לו להתפלל], איך האלט אז אין דעם בית המדרש בין איך דער בעסטער בעל תפילה, און ער האט טאקע געדאוונט שחרית.

רבינו: ווייל ער האט געדאוונט יעדע וואך. און וועגן עולה זיין איז אויך אזוי, ס'שטייט שוין אזוי אין די ראשונים, זיי רעדן נישט פון דאווענען פאר'ן עמוד, זיי רעדן פון עולה זיין, א אבל איז דאך אסור בתלמוד תורה.¹⁷

כ'האב יעצט געזעהן, מ'האט געדריקט פון ר' מרדכי וויליאמער (תלמיד מובהק ממרן העצי חיים ז"ל - מח"ס פרנס מרדכי ועוד) אפאר תורות פונעם זיידן (מרן העצי חיים ז"ל - בהוצאה החדשה של ספרי העצי חיים שהחיל הגה"צ רבי שלום אליעזר מ"ב שליט"א רב דקיס"ל 15 עוו. כ"פ ברוב פאר ווהר), איז דא דארטן אויך תורות וואס ער האט געזאגט שבת ביים מיש בימי אבלו.¹⁸ און אין עצי חיים איז אויך דא איין תורה (פר' תרומה) ס'זעהט זיך אויס אז ער האט דאס געזאגט בימי אבלו, ער רעדט וועגן אבילות אין שבת, דברים שבצנעה נוהג (מועד קטן כד.), ער מיינט דארטן א חסידישן מייטש אויף דעם אז מ'דארף וויסן אז אלעס איז לטובה, מ'זעהט אז ער האט עס געזאגט בימי צערו.

רב דקהילתינו במאנסי: ווען ס'איז תשעה באב שבת איז דאך אויך אזוי וועגן זאגן תורה. **רבינו:** דער טאמע ז"ל פלעגט צו זאגן ווען ס'איז געווען תשעה באב שבת.

דער פעטער ז"ל האט נישט געזאגט. דער טאמע האט אלעמאל געזאגט.¹⁹

רב דקהילתינו במאנסי וכל הנאספים קמו ואמרו: המקום ינחם וכו'.

18

בליקויטם החדשים שנדפסו בסוף הספר, נדפס בפרשת זו ד"ת שאמרו בתוך ימי האבילות על פטירת אמו הרבנית ע"ה, ובפרשת שופטים נדפסו ד"ת שאמר בתוך ימי האבילות על פטירת בנו הילד יחזקאל שרגא ז"ל.

19

הנה כתב הרמ"א (שו"ע או"ח סי' תקנ"ג ס"ב) ונהגו שלא ללמוד בערב ת"ב מהצות ואילך וכו', ולכן אם חל בשבת אין אומרים פרקי אבות.

והטו"ז (ס"ב ב) הרבה לתמוה על הרמ"א דכמו שמותר לאכול בשר ויין משום כבוד שבת, כמו"כ יהא מותר בלימוד, ובפרט מי שיש לו שיעור שרגיל בכך בעת ההוא, עיי"ש עוד.

ובכף החיים (סק"י) הביא דאף להרמ"א מותר ללמוד דברים המותרין ללמוד בת"ב אפילו בדרך דרוש ופליפול. וכן הוא מנהג מרן רבינו שליט"א.

16

ו"ו תלמידו הגאון רבי מנחם מענדל שווארץ מק"ק דראגמירעשט בספרו הין צדק (עמ' ק"ט) בהספד על רבו מרן הקדושת יו"ט ז"ל ביום ז' אדר שנת תרס"ד לפ"ק, וכ' שם בא"ד: "כאשר שמעתי בעצמי מפיו הקדוש שאמר לפני זה איזה נשים בסעודת פורים, שמאוד משתוקק שיהי' לו זכיה את שימות על קידוש השם ית"ש, ומצפה להשי"ת מתי יבוא לידו ויקיימנה, ומאוד מקוה להשי"ת שבוודאי יהי' כן, ויהיה לו זכ"י זו שימות על קידוש השם, ותסמר שערות ראשי ותצילנה און שומעת דברים היוצאים מן הלב הארי הח' חוצב להבת אש". וכבר נשמע קולו בזמרו בשבת (תהלים כג א) ה' רועי לא אחסר, רגיל על לשונו ומרגלא בפומי' לומר "למען שמו - גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי", ומחבר סוף פסוק הקדום לתחילת הפסוק שלאחריו, וכוונתו מובן למשכילים עד כמה מסר נפשו לה', עיי"ש באריכות דברי ההספד ומה שמפ' בהו.

17

עיי' בשו"ע (יו"ד סי' ת"ט א) שרבינו תם עלה לתורה בשבת שבימי אבילות, משום שהי' רגיל לעלות לתורה בכל שבת ואם לא יעלה עכשו יהי' כאבילות בפרהסיא דאסורה בשבת, ועיי' בשו"ת עצי חיים (יו"ד סי' ל"ה) שמתיר לש"ן קבוע להתפלל לפני העמוד בשבת בו ימי אבילות דבלא"ה הוי אבילות בפרהסיא.

התודה והברכה לידידינו האברך היקר והנעלה

מוה"ר דוד יושע הירש הי"ו

אב"י בבארא פארק יע"א

אשר נדב סכום נכבד להוצאת גליונינו
לרגל הכנס בנו ני"ו לעול התורה והמצוות

ה"ד שיזכה לראות ולרוות ממנו ומכל יו"ח רב תענוג ונחת דקדושה במידה מרובה וגדושה וכט"ס

בית המדרש דקהל יטב לב ד'סאטמאר
18'טע עוו.

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

בארא פארק יע"א

מזלא טבא וגדיא יאה

בתודה וקול זמרה, נשגה בזאת השורה, ברכת מזל טוב, וברכות לרוב, קדם ידידינו האברך היקר והחשוב, על כל מכיריו נערץ וחביב, עסקן נמרץ לכל קדשינו, רוח החיים של בית מדרשינו, חן וחסד נסוך על פניו, ושמו הטוב בזיכוי הרבים הולך לפניו, יראתו קודמת לחכמתו, ועשות חסד כל מגמתו, כשמו הטוב כן תהילתו,

הר"ר יואל וויזעל הי"ו

עסקן נמרץ בקרב קהילתינו ומוסדותינו הק' בארא פארק יע"א

לרגל שמחתו בהולדת בנו ני"ו
לעזל טוב

יה"ר מלפני אבינו שבשמים, שיוכה לגדלו ולחנכו על מבועי התורה, וימשיך להרבות פעלים להגדיל תורה ולהאדירה, מתוך רב שמחה ואורה, ובשכר זאת יתברך בבני חיי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא, לעלם ולעלמי עלמיא, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

החותמים למען שמו כבוד הודאה

הגבאים

דברות קודש

מאת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעוא דרעווין פרשת שופטים העעל"ט

האמור יש לומר כי יסורים הבאים עליו הוא בחינת הכישה במקל שרוצה הקב"ה לקנותו בקנין משיכה, ולזה יפשפש במעשיו, פשפש ולא מצא, ר"ל שלא מצא למה צריך שיהיה הקנין משיכה על ידי יסורים והכישה במקל, הלא הקב"ה יכול לקנות בקנין משיכה גם על ידי קריאה של חיבה, ולזה אמר יתלה בביטול תורה, כי מבואר בכתבי האריז"ל (משנת חסידים מס' השכיבה פ"א) דתורה שבכתב הוא דין ותורה שבעל פה הוא רחמים, ומענתה כאשר יעסוק בתורה שבעל פה יוכל לעורר מדת הרחמים, שיזכה לקנין משיכה על ידי קריאה של חיבה.

ויש לפרש בזה הפייטן בתפלת ראש השנה (פייט לאל עורך דין) לקונה עבדיו בדין, לרחם עמו ביום דין, לשומר אוהביו בדין. ולדרכינו י"ל לקונה עבדיו בדין, דהקב"ה קונה את בני ישראל להיות לו עבדים במשיכה בדין וכהלכה, אמנם אנו מבקשים מהקב"ה שלא יהיה הקנין משיכה על ידי הכישה במקל, אלא יהיה לרחם עמו ביום דין, שירחם הקב"ה עלינו, שיהיה לשומר אוהביו בדין, ויקנה אותנו בקריאה של אהבה וחיבה.

אמנם כל זה הוא על ידי שעוסקים בתורה שבע"פ שהוא מעורר מדת הרחמים בעולם, ועל ידי זה יכולים לזכות שיהיה קנין משיכה בקריאה של חיבה, ולזה איתא במדרש ילקוט (רמז תתק"ס) אמר להם משה לישראל, מבקשים אתם לעמוד בעולם עסקו בתורה, ע"ד שכתב הטו"ז (או"ח סי' מ"ז סק"א) בכוננת הברכה לעסוק בדברי תורה, דהיינו בדרך

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו, ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם וגו' על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה.

ויתבאר על פי מה שכתב בתפארת שלמה (פ' ויחי) לפרש הכתוב האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, דהנה כתיב (שיר השירים א ד) משכני אחריך נרוצה, פי' אנו מתפללים להקב"ה להמשיך אותנו אליו במדת החסד ואנחנו נרוצה אחריו, כי קנין משיכה הוא בשני אופנים (כמבואר במס' קידושין דף כב:). הא' הכישה במקל והיא תבוא, והב' קורא לה והיא באה, והנה באופן הראשון בבחינת הכישה במקל כבר לקינו והוצללנו בכובד הגלות המר, אך אנו מצפים להיות הגאולה וישועה באופן השנית בבחינת קורא לה והיא באה, וזה שאמר יעקב אבינו את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, שהיה מתפלל על אחרית הימים קודם ביאת הגואל שאין בנו עוד כח לסבול היסורים מכובד הגלות המר, הנה יקרא אתכם בקריאה בעלמא, ויהיה המשיכה אליו בקריאה ולא על ידי יסורים ח"ו, עכ"ד.

ועל פי זה יל"פ מאמר הגמרא (ברכות ה.) אם רואה אדם שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה, והקשו המפרשים מי האיש אשר יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאי, ותו דמשמע שעון ביטול תורה קל הוא. אמנם לפי

אליו יתברך, ואנו מבקשים שיהיה מקרא קודש, קריאה של חיבה לקנות אותנו לעבדים אליו יתברך ולא ח"ו הכישה במקל.

ובכך בזמן שאנו מתכוננים לימים הקדושים, אנו מפילים תהנה ובקשה לפני השי"ת שיקנה הקב"ה אותנו שנזכה להיות עבדים למקום בקנין משיכה בקריאה של חיבה, והעצה לזה הוא למלאות כל יום בחודש אלול כדבעי למיהוי, כבר עברו כמה ימים בחודש אלול, וכל יום שביטלו בריקניא הוי פסידא דלא הדר, ועלינו להתאמץ להתאסף בביהמ"ד ולעסוק בתורה, ועל ידי זה תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה, ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, צרות בני ישראל זה בכה וזה בכה, כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי, לבות בני ישראל שבורים ורצוצים מרוב מכות וצרות בלי קץ וגבול, ועכשיו הוא הזמן שיכולים אנו להתפלל ולפעול אצל אבינו שבשמים שיהיה סוף וקץ לכל צרות בני ישראל, וירחם הקב"ה עלינו ביום דין לקנות אותנו בקריאה של חיבה.

השי"ת יעזור שנזכה למלאות הימים בחודש אלול בשכל הראוי ובמעשים טובים הראויים, ונזכה כולנו לכתיבה והתימה טובה שנה טובה ומבורכת בכל הענינים, ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, וכמו שפי' א"ז זללה"ה בייטב פנים (לחודש אלול אות ז) ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, ויהי החדש הז"ה, עולה י"ב, ירמוז לאלול שהוא החודש הי"ב בסוף שנה לשנות העולם, יהיה סוף וקץ לכל צרותינו, עי"ש לפי דרכו. תחלה וראש לפדיון נפשינו, שיקנה הקב"ה אותנו באהבה גדולה ורצון, והשי"ת ירחם עלינו שנזכה להתרוממות קרן התורה וישראל בהתגלות כבוד שמים עלינו בב"א.

טורח ויגיעה, עי"ש. וזהו תורה שבע"פ לעסוק בתורה בעיון וביגיעה, ועל ידי זה יתעורר מדת הרחמים בעולם, ויקנה הקב"ה אותנו בקריאה של חיבה ובמדת הרחמים.

ובזה יתבאר הכתוב כי יפלא ממך דבר למשפט, היינו משפט של מעלה, בין דם לדם בין דין לדין בין נגע לנגע, רמז על צרות רבות ורעות הבאות בעולם, ויפלא בעינינו על מה באה עלינו הצרה, ולמה צריך שיהיה הקנין משיכה על ידי הכישה במקל, לזה אמר הכתוב וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו, ופי' א"ז זללה"ה בייטב לב בפרשתו, שהוא בית הכנסת ובית המדרש, עי"ש. והיינו לבא בבית המדרש ולעסוק בתורה, והמשיך ואמר על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור וגו', ורמז בזה על תורה שבעל פה, כי על ידי שיעסקו בתורה שבע"פ, יהיה לרחם עמו ביום דין, ויתגוללו רחמיו על מדותיו.

ובדרך זה יש לומר רמז על מה שאמרו דורשי רשומות (פרע"ח שער ראש השנה פ"א) על הכתוב (שמות כא יג) והאלקים א'נה ל'ידו ו'שמתו ל'ך מקום, ראשי תיבות אל"ל. והרמז בזה כי בעמדינו בהתחלת ימי הרחמים והרצון, והתחילו לתקוע שופר הרומז על בחינת הכישה במקל, גנוחי גניח ילולי ליל, העצה להמתיק מדת הדין, הוא ושמתי לך מקו"ם, לקיים וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה', שיתאספו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ויעסקו בתורה שבע"פ, ובזה יתעורר מדת הרחמים בעולם.

ולכוננה זו אנו מתפללים בתפלת ראש השנה, ותתן לנו ה' אלקינו באהבה את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קודש, כי השי"ת נתן לנו את יום הזכרון הזה באהבה, שנזכה לתקן את מעשינו ולשוב

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוה"ח להם

מתוך דברות קודש

שהשמיע

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

במחנה רב טוב דסאטמאר מאנטיסעלא

יום ד' פרשת שופטים שנת תש"ע לפ"ק

במחנת, דאס איז כשר דאס איז
ערליך, דו האב נאר די כלי, און דאס
וועט דיך שוין אפפירן, ער דארף שוין
גארנישט טון, ער שטעלט אים ארויף
אויף א באן, און די באן פארט שוין
נאכדעם, פון דעם קומט מען שוין
נאכדעם אן ר"ל זייער נישט גוט.

וועגן דעם וויל איך אייך בעטן בחורים,
איר זענט אינגע בחורים, איר זענט ערליך, און
איר האט אין זיך תמימות, איר זענט יעצט בר
מצוה בחורים, זעט צו האלטן מיט די
ערליכקייט און תמימות, חלילה נישט צורירן
צו די כלים! קיין איינס נישט!, ס'האט אסאך
נעמען, און אפילו די קליינע כלי וואס מען
לייגט אריין אזוי אין בוזעם טאש, די עבודה
זרה שבחיקו, טאקע דאס, די קליינע וואס
מען לייגט אין טאש אריין, דארט
שטייגט מען אויף, דאס איז די
סטאנציע אויף די באן וואס פירט
אראפ.

האלט דאס ערליכקייט, דאס
אפגעהיטנקייט, די יראת שמים, ס'זאל זיין
יראת חטאם קודמת לחמתם, און ס'וועט זיין
חמתם מתקיימת.

ס'איז שוין אויסגעקומען צו רעדן פון די
היינטיגע מחלה, בין דם לדם בין נגע לנגע, די
היינטיגע כלים, די גרויסע מיט די קליינע, וואס
דער יצה"ר האט אהערגעשטעלט, די טעכניק
האט אהערגעשטעלט.

וואס זאל איך אייך זאגן, איר זענט נאך
אינגע בחורים, איר פארשטייט נישט עד היכן
הדברים מגיעין, ווי ווייט פארפירענד די כלים
קענען זיין, ווי ווייט שעדליך דאס איז, ווי ווייט
דאס קען אראפ פירן פון אידישן וועג, און
נישט ווי ווייט עס קען, נאר ליידער עס האט
שוין אראפגעפירט אסאך בחורים, פיינע
ערליכע בחורים, וואס זענען אויך געזעסן אין
ביהמ"ד, און זענען געווען ערליך און
אפגעהיטן, זיי האבן זיך אבער צוגעכאפט צו
איינע פון די כלים, און דאס האט ר"ל געמאכט
געוואלדיגע חורבנות, נישט אויפאיינמאל,
צוביסלעך. ס'האט אריינגעכאפט, און מען איז
געווארן צוגעבינדן.

דער יצה"ר הייבט נישט אן מיט
קיין איסור'דיגע זאכן, דער יצה"ר איז
פרום!, ער וועט נישט אנהייבן צו
צורעדן צו א טריפה'נע זאך, ער וועט
אנהייבן מיט א כשר'ע זאך, ער קומט

שהשמחה במעונם

ברכת מזל טוב

הננו משגרים ברכת מז"ט חמה ולבבית לאנשי שלומינו תומכי וידידי כוללינו הק' די בכל אתר ואתר כאו"א בשמו הטוב יבורך

קרית יואל

הולדת הבנים
מז"ה יעקב מרדכי גראס הי"ו
מז"ה אפרים פישל הירש הי"ו
מז"ה חיים נחום פישל הי"ו
מז"ה יואל מאיר ראזענבערג הי"ו
מז"ה מנחם משה שטיין הי"ו
הולדת הבנות
מז"ה שמאל יוסף איצקאוויטש הי"ו
מז"ה יואל אשר זאבעל הי"ו
מז"ה יצחק שאול כוואן הי"ו
מז"ה יואל (בר"ם) סופר הי"ו
מז"ה מרדכי אפרים פישל סופר הי"ו
מז"ה יצחק יושע קארנבלי הי"ו
הכנס בניהם לעול התורה והמצוות
מז"ה יודל שניצער הי"ו
מז"ה שלום ראטענבערג הי"ו
מז"ה אברהם קליין הי"ו
מז"ה איתמר אליעזר זאב מייזליש הי"ו

ירושלים

הולדת הבן
הרב ר' יצחק דוד יאקאב שליט"א, מנהל ריש"ק ב"ב ולבני הרב ר' נחמן יאקאב שליט"א
ה'ש"ס זכ"ר בבית משפ' עקשטיין
רח' שמעון רוקח 13
הולדת הבת
מז"ה ישראל נתן עהרנטאל הי"ו
ולח"ו הרב ר' נחמן יאקאב שליט"א
ה'קק"ד שא"ב בבית מדרשו זכ"ר ב"ב

בארא פארק

הולדת הבנים
מז"ה אברהם יואל רובין הי"ו
מז"ה מענדל (ב"ר חאלף) ווייס הי"ו
מז"ה חיים הכהן פריעד הי"ו
מז"ה שלמה פערל הי"ו
הולדת הבנות
מז"ה יעקב דוד קליין הי"ו
מז"ה יעקב מארקוס הי"ו
הכנס בניהם לעול התורה והמצוות
מז"ה יקותיאל יוסף היימאן הי"ו
מז"ה דוד יהושע הירש הי"ו

בני ברק

הולדת הבנים
מז"ה משה דוד כנעט הי"ו
ולבני מז"ה עזרא כנעט הי"ו
ולחוטת מז"ה יושע קליין הי"ו
ולוקיט מז"ה יצחק כנעט הי"ו
ה'ש"ס זכ"ר בבית מדרש שנינו בשיכון
מז"ה יודא טייכמאן הי"ו , להולדת הבן עם הבת
ולבני מז"ה יעקב טייכמאן הי"ו, ל"ם
ולחוטת מז"ה שלמה דוב בוקסנשפאן הי"ו
ה'ש"ס זכ"ר וה'ק"ד ושא"ב בב"המ"ד בשיכון
אירוס הבת
מז"ה יצחק סאנדער הי"ו
ולבני מז"ה שלמה ולמן סאנדער הי"ו

מאנטריאל

הולדת הבת
מז"ה משה חיים (ב"ר יואל צבי) מאיער הי"ו
חתן מז"ה אברהם יוסף דחמער הי"ו

וויליאמסבורג

הולדת הבנים
מז"ה יוסף (ב"ר חיים ברוך) גאטט עהרער הי"ו
מז"ה אברהם יעקב (ב"ר יצחק אהרן) גרין הי"ו
מז"ה ברוך (ב"ר מרדכי, ב"ם) גלובער הי"ו
מז"ה יעקב צבי ארי' (ב"ר יצחק) פאגעל הי"ו
מז"ה יוסף יודא (בן הרב אלי, ב"ם) פאסטערנאק הי"ו
מז"ה יצחק (ב"ר אלימלך שמשון, ק"י) שווארטץ הי"ו
מז"ה חנני' בנימין (ב"ר מאיר, ק"י) הירש הי"ו
הולדת הבנות
מז"ה שמואל שמעלקא (ב"ר יעקב ע"ה) מיטעלמאן הי"ו
מז"ה מרדכי שלמה (ב"ר זלמן ליב, ב"ם) פאוועל הי"ו
מז"ה שמואל ברוך (ב"ר דוד ע"ה) קאזן הי"ו
הכנס בניהם לעול התורה והמצוות
מז"ה בנימין כהן הי"ו
מז"ה מרדכי דוד עסטרייכער הי"ו
מז"ה שלמה יוסף באש הי"ו

אייראפע

הולדת הבן
מז"ה שלמה (ב"ר אהרן, ב"ב) ווייסהויז הי"ו, לאנדאן
ולחוטת מז"ה חיים לאנדא הי"ו
הולדת הבת
מז"ה נחום אליהו (ב"ר אבר'ם זאב) בערגער הי"ו, לאנדאן
חתן מז"ה אברהם שעהר הי"ו
אירוס הבת
מז"ה מרדכי יודא וואנער הי"ו, לאנדאן
חתן מז"ה אביגדור לאמבער הי"ו, לאנדאן
הכנס כנו לעול התורה והמצוות
מז"ה אברהם יושע לעוו הי"ו, מאנטשעסטער

לאירוס צאצאיהם	מז"ה יעקב מנחם פריעדמאן הי"ו, ק"י	מז"ה אברהם אפרים יוסף כ"י	מז"ה ישראל בניצין ווערבערגער הי"ו, ק"י
	מז"ה אלי' שאול כ"ץ הי"ו, ב"פ	מז"ה שמואל בנימין כ"י	מז"ה אברהם יושע שפיצער הי"ו, וומ"ס
	מז"ה אנטשיל איצקאוויטש הי"ו, ב"פ	מז"ה יואל כ"י	מז"ה טיני שפיצער הי"ו, ב"פ
	מז"ה מאיר חיים הלוי שישא הי"ו, ב"ב	מז"ה אביגדור יום טוב כ"י	מז"ה יחזקאל ראטער הי"ו, מנהל מולליט הק'
לנישואי צאצאיהם			
הרב ר' מאיר שמחה ביק שליט"א, וומ"ס	החתן שמואל אבא כ"י	הרב ר' שמחה חיים הלוי רובינעפלד שליט"א, וומ"ס	
מז"ה מענדל (ב"ר שלום) גאלדערגער הי"ו, וומ"ס	החתן צבי כ"י	מז"ה אפרים ניי שטיין הי"ו, ב"פ	
מז"ה שמואל ישראל ניימאן הי"ו, וומ"ס	החתן יחיאל יאיר כ"י	מז"ה מיכל (ב"ר בערל) פריעדמאן הי"ו, ב"פ	
מז"ה של האלפערט הי"ו, וומ"ס	החתן אלטער אלעזר כ"י	מז"ה מיכל פריינד הי"ו, וומ"ס	
הרב ר' ברוך יודא שניצלער שליט"א, וומ"ס	החתן שלום כ"י	מז"ה אברהם חיים פארקאש הי"ו, ק"י	
הרב ר' יוסף דוד שנעבאלג שליט"א, וומ"ס	החתן יצחק אייזיק כ"י	הרב ר' מאיר ראטענבערג שליט"א	באר פארק
מז"ה יוסף צבי מיללער הי"ו, וומ"ס	החתן נחמן כ"י	מז"ה יוסף עמרם מארקאוויטש הי"ו, ק"י	
מז"ה משה נתן פאוועל הי"ו, ב"פ	החתן אברהם כ"י	מז"ה שלום עזריאל ניימאן הי"ו, וומ"ס	
מז"ה יצחק שטיבער הי"ו, ק"י	החתן שלמה כ"י	מז"ה יחיאל מיכל אלימלך ווייס הי"ו, וומ"ס	
מז"ה חיים אלי' צוויבל הי"ו, ק"י	החתן יואל כ"י	מז"ה אברהם פילאפף הי"ו, ק"י	
מז"ה מאיר אפרים גראהמאן הי"ו, ק"י	החתן יואל כ"י	מז"ה אברהם יושע ניימאן הי"ו, וומ"ס	
מז"ה חיים נחום הלוי ווערבערגער הי"ו, ק"י	החתן יעקב כ"י	מז"ה שמואל קעטענבוים הי"ו, וומ"ס	
מז"ה מרדכי צבי בנימין אייזליס הי"ו, ק"י	החתן משה שמואל נח כ"י	מז"ה יעקב יוקל שלעזינגער הי"ו, לאנדאן	
הרב ר' יואל צבי מאשקאוויטש שליט"א, טאהש	החתן יעקב שלום כ"י	הרב ר' אשר חיים ווייזנר שליט"א, ק"י	
הרב ר' מרדכי בצלאל קליין שליט"א	החתן יואל כ"י	מז"ה ישראל פארקאש הי"ו,	קרית יואל
רב דומ"ץ קהילתנו הק' לעקוואדי יע"א			

אדער קען מען שיקן דורך א פקס אדער מייל
a.ch.bnb@gmail.com - FAX: 011-9723-6166382

צו מעלדן א שמחה קען מען זיך מאריכנדיג צו:
011-972-527648437 און אין אר"י 845-662-5579

קול התאחדותינו שעי"ה התאחדות האברכים די סאטמאר בני ברק